BONA PAU

Nº. 628 - Any LIII - Montuïri - Juny - 2005

Padrins i néts s'ho passaren molt bé: els majors, a Lluc ↑ i els petits amb "En Pere sense cos" ↓

- S'ha disolt el Patronat Cultural de Música
- El juliol, noves excavacions a Son Fornés
- Minibàsquet, campiones de Mallorca
- L'equip aleví de futbol, campió de grup
- S'Hostal i Ca na Poeta, oberts de bell nou
- Els torrents, netejats

BREUS

Normalització d'immigrants

Malgrat que al llarg d'aquests darrers mesos dins Espanya hagin normalitzat la seva situació més d'un milió d'estrangers i a Balears, 21.455, a Montuïri sols han estat dos el qui han duit a terme aquest tràmit: un equatorià i un marroquí. Altres ho intentaren però no portaven correcta la documentació. Així i tot a finals de maig són 467 els empadronats a la vila procedents d'altres països d'arreu del món, si bé dels tres llocs d'on més n'han arribat aquí són: 171 del Marroc, 99 d'Alemanya i 87 de l'Equador.

Sols acusat d'inhumació il·legal

L'alemany Gunter Möller, que el passat 20 de febrer, segons ell, va descobrir la seva dona morta a son Miró, a la casa de camp, on vivien, i dies després la va incinerar i va escampar les seves restes, actualment es troba en llibertat provisional pendent de judici. Sembla que no s'han trobat rastres d'un possible crim, motiu pel qual sols podrà ser acusat d'inhumació il·legal i condemnat de 12 a 24 mesos d'arrest els caps de setmana i multa de 3 a 6 mesos.

Alumnes que enguany han cursat el tercer cicle en el Col·legi Joan Mas i Verd, dels quals els de 6è el próxim curs aniran a un altre centre

Donació de sang

En el Consultori Municipal el proper dia 14 i de les 6 a les 9'30 de l'horabaixa es durà a terme l'extracció de sang, al qual poden acudir-hi totes les persones que d'una manera altruista en volen oferir.

Nou policia local

Des de dia 16 de maig passat presta el seus serveis com a policia local Jaume Mas Rigo, un jove de 25 anys, de la vila, que s'ha incorporat aquí una vegada superat el curs corresponent a l'Escola Balear d'Administració Pública.

El primer disc de Marga

La guanyadora del concurs musical "Camí de l'Èxit", Margalida Pocoví, va presentar el passat 21 de maig en el "Festival Park" el seu primer disc amb el títol "Vine". Una producció amb la qual haurà vist complit el seu primer somni, si bé abans ja havia gravat el videoclip "Dansa Salvatge".

ES GRAONS

Afalagador

La resposta que donaren les 50 persones de tercera edat el dia de la Jornada Mundial de Museus fou del tot positiva i afalagadora. Oblidant si eren d'una o altra associació –que d'ambdues n'hi havia– participaren activament en la construcció de talaiots en miniatura i oferiren per damunt de tot un digne exponent del propi interès cultural.

●●●

Apatia

El poc interès que han demostrat un bon grapat de pares d'alumnes de l'Escola de Música devora altres que feren tot quan pogueren fou posat en evidència. Mentre aquests es lamentaven i s'esforçaven, la resta romania indiferent al que passava en el si del Patronat; precisament en els moments difícils i escabrosos fins arribar a la seva desaparició.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles
Redactors i col·laboradors:
Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespí, Lluís Servera Sitjar, Miquel Llabrés Jaume, Pau Servera Garau, Mª Antònia Rigo Gallard, Isabel Mayol Manera i Catalina Verger Ferrer.
Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93
Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor
Depòsit legal: PM 133 - 1958
Nota: Les opinions aparescudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.
Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Aquesta revista ha rebut el suport del
GOVERN DE LES ILLES BALEARS
Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

Residus incontrolats

Encara que l'Ajuntament s'enfadi tornarem insistir damunt el mateix antipàtic tema, com és el la manca de netedat i l'abandó a llocs improcedents de restes que s'han d'eliminar.

Montuïri no és un poble net, el que vivim a la vila donam una pobra sensació de netedat. Si, per una part, un bon grapat d'indrets del poble ofereixen una impressió de deixadesa en els seus carrers; per altra, un nombrós grup de persones s'oblida de mantenir net el seu entorn i voltants, encara que legalment ningú no té obligació de netejar el carrer. Tothom ho sap: el carrer és de tots, però des de temps enrere cada veí es preocupava que davant la seva façana no hi romangués brutor de cap casta.

Adesiara se senten veus desaprovant la gestió de l'Ajuntament en aquest sentit. Diuen que a la casa de la vila hi ha doblers per tot quan volen, que allà disposen de gent que podria fer els carrers nets. I possiblement sia veritat, però consideram que per la quantia dels ingressos, el pressupost seria insuficient –sia quin sia el partit que governi– per abonar les despeses de persones que diàriament netejassin els cinc o més quilòmetres de carrers del nostre poble, que embrutam els veïnats.

I, per altra part, qualsevol pot observar també de tant en tant la manca de netedat a les proximitats dels contenidors. És cert que a vegades es troben plens, però no deixa de ser ver que a vegades dedins s'hi han abocat moltes restes voluminoses i/o inorgàniques que s'haurien d'haver traslladades al punt verd o fetes desaparèixer de qualque manera. A l'entorn de qualcun a vegades s'hi arriben a arremolinar multitud de deixalles que ofereixen un trist espectacle.

Ara bé, el problema amb massa freqüència és escandalós a determinats punts situats no ben en mig del poble; com, per exemple, el que ofereix s'Amarador en haver passat els caps de setmana; tant, que difícilment tota aquella mercaderia cap dins el contenidors del punt verd. És possible que no tot el cabal sòlid sigui obra de montuïrers, però sí, és cert que aquí està, a la vista i dins el nostre terme. S'ha dit que alguns residus procedeixen de gent que no és de la vila i s'aprofita de la manca de vigilància o de comprovar que també gent del poble allà els deposita.

Per altra part s'han sentit queixes per haver d'abonar una quantitat encara que mínima per buidar mobles o electrodomèstics o altres ormejos inservibles al punt verd. No deixen de ser excuses sense fonament, ja que l'import no arruïnarà cap família.

De no posar fre a aquest problema, la situació du traces de convertir-se en una tara endèmica en el nostre poble. I a ningú no li agrada que el titllin de brut o abandonat. El remei està en mans i a l'abast de tots nosaltres.

O. ARBONA

Panorama que oferia s'Amarador un dels dilluns de maig passat

DOS DITS DE SENY

RESSENTIMENT

A vegades cova dins nosaltres un ressentiment, com si en el fons del nostre interior s'hi colàs una cosa amarga que de tant en tant ens puja fins al paladar: És aquell sentir-se afectat per l'inoportú comportament d'un altre que no arribam a fer desaparèixer, que fins i tot es pot convertir en perenne en el propi interior.

El ressentiment continu és un mal endèmic, o sia que es repeteix amb freqüència i és propi, sobretot, de persones que han esdevingut a manco o que no han arribat a ser res mai. Una persona està ressentida d'una altra o d'alguna cosa quan es veu afectat el seu bon estat o el bon funcionament mental per l'acció d'una altra. Potser que un es molesti per una determinada acció per a ell rebutjable i que tal vegada li crea un malestar difícil de superar-lo, el qual arriba a convertir-se en repulsa.

Sempre és una lacra que es troba aquí i allà. Els descontents i ressentits són aquells que adonant-se de la seva pròpia misèria enverinen el món i el volen destruir.

Adesiara un es molesta per una ofensa, una burla, un engany i diu o pensa que se sent ressentit o que es veu molt afectat en el seu interior perquè un determinat comportament una persona amb qui compartia una certa amistat, l'ha ofès o menyspreat i ara, diu, se sent ressentit. I això fa que l'afecte cap a aquell altre no sols hagi minvat sinó que s'ha traduït en ràbia o animositat cap a ell. Des d'aquell moment ja no se sent bé al seu costat i quan es topen fins i tot es retiren la salutació. Una tendència que, de no arribar a superar-se, es pot canalitzar cap a la malvolença i odi.

SALOMÓ

Un poema sobre el "gol"

L'alegria fou desbordant quan els alevins assoliren el campionat

Hi ha poetes que de forma admirable saben extreure material per als seus versos de tots els indrets possibles. El poema que ens ocupa parla del "gol", l'element que, segons els entesos, és la "salsa" del futbol. El "gol" o "acte de fer passar la pilota per la porteria", tal com ens recorda el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, és imprescindible per aconseguir la victòria sobre el rival. Hi ha, també, "gols fantasmes", aquells sobre els quals no hi ha acord sobre si la pilota ha traspassat o no la retxa de la porteria. Un "gol fantasma" famós és el que va protagonitzar Okubo, el jugador japonès del Reial Mallorca, a l'estadi El Sadar de Pamplona en el partit contra Osasuna.

Com en tots els assumptes humans hi ha unes regles i quelcom tan important com la seva interpretació. I la necessitat d'assumir que l'intèrpret, l'àrbitre en el futbol, pot equivocar-se.

El poema seleccionat és obra d'Umberto Saba, un dels poetes estudiats a les escoles italianes seguint aquella antiga metodologia que agrupa els autors de tres en tres. Observem-lo.

" **Gol**"

El porter sucumbit en la defensa
última vana, contra terra oculta
la cara, defugint l'amarga llum.
El company de genolls que l'indueix
amb paraules i gest a redreçar-se,
li descobreix els ulls tots plens de
llàgrimes.
La turba –ebrietat conjunta- sembla
vessar-se al camp. Voltant el vencedor,
se li tiren al coll tots els germans.
Pocs moments tan bonics com ho és
aquest,
a aquells que l'odi consum i l'amor,
els és donat de veure sota el cel.

Vora la xarxa incòlume el porter
-l'altre- ha restat. Però no la seva
ànima,
que ha deixat la persona tota sola.
La seva joia fa una cabriola,
fa petons que de lluny estant envia.
De la festa -diu ell- també en sóc part.

(Umberto Saba "Paraules i últimes coses" Traducció Miquel Desclot. Ed. Empúries, 1985).

En el poema hi podem esbrinar alguns detalls preciosos. Fixau-vos en la primera estrofa: parla del porter que ha encaixat el gol i de la seva desolació. I del toquet a l'esquena del company que vol que tot d'una reaccioni pel bé de l'equip ja que " li descobreix els ulls tots plens de llàgrimes". La restauració de l'harmonia interna i de grup és bàsica perquè tot esforç posterior sigui profitós. A la tercera estrofa, en canvi, descriu el porter que ha contemplat el gol en la porteria contrària. Explica els motius de la seva alegria. I presenta una bellíssima comparança entre la xarxa incòlume (és a dir, il·lesa, intacte, sense cap fissura) de la seva porteria i l'ànima ferida, modificada en les seves fibres més íntimes per l'experiència del gol. És el porter que vol participar de la festa del "gol" malgrat es trobi lluny dels companys de camp. També crida l'atenció la qualificació de "germans" als membres d'equip de la segona estrofa. Així el poeta augmenta la vessant emotiva del poema i li dóna una petita pinzellada franciscana.

Umberto Saba, nat a Trieste, nord d'Itàlia el 1883 i mort el 1957, va destacar per la seva capacitat de reflectir els aspectes psicològics. Va ser un gran estudiós de l'obra de Freud.

A, més a més, la seva poesia es caracteritzà pel seu talent en la conversió d'elements diminuts o desapercebuts vers una dimensió universal. Un exemple extraordinari és la transformació que fa, a un dels seus poemes més emblemàtics, d'un simple "bel" d'una cabreta en el símbol del dolor general de tota la humanitat.

LUÍS SERVERA SITJAR

TOLDOS HNOS. MIRALLES
• Toldos • Capotes
• Falsos sòtils
• Sòtils de policarbonat
C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Repercussions de la democràcia

Estam ficats dins una democràcia gairebé consolidada del tot, si bé consideram adient repassar una mica els seus efectes; alguns dels quals saludables, perquè intenten evitar les desagradoses dictadures i el dret fonamental del vot. Altres es poden considerar molt negatius, com són la desmesurada quantitat de pseudopolítics sorgits com a conseqüència d'aquesta democràcia, que pul·lulen avui en el si d'un partit i demà en el d'un altre, i així poder conservar la confortable i ben remunerada butaca. Un altre efecte negatiu és el gran nombre d'administradors que s'hi han instal·lat, tants que de seguir així arribaran a superar els administrats.

En aquestes circumstàncies i sense anar més enfora anem allargant la mirada cap a l'administració més propera, deixant apart la nacional, la que de més prop ens afecta, la de la nostra benvolguda Mallorca: Tenim un govern amb les seves corresponents conselleries, amb moltes funcions i competències gairebé dubtoses. Tot seguit ens trobam amb el "Gran Consell", un altre govern de grans dimensions i d'exagerades competències; tantes que un no s'explica com se'ls hi han atorgat. I si així i tot no ens són suficients totes aquestes, encara disposam dels Ajuntaments, destinats tota la vida a romandre endeutats, fins a la medul·la. I el nostre poble no s'és una excepció.

Sincerament: aquí falla alguna cosa, qualque cosa que se'ns escapa de les mans i, essent així, cal preguntar-se: per a una illa com Mallorca, per què volem un Consell? No ens bastaria amb el Govern i les seves exorbitants conselleries? Tolerem que a les altres illes estaria bé un Consell com a representació d'un Govern Balear, però res més.

Experiment molt de respecte envers la democràcia com la manera manco dolenta de governar, però per a un treballador, sia de picó, pala, bata o llapis, la conjuntura que realment importa és la de viure en pau, que hi hagi ordre en el carrer i els seus voltants. Ara bé, de cap manera es pot permetre que la meitat del que un es guanya treballant sigui, apart dels ineludibles imposts, per pagar aquesta col·lecció d'administradors que ens han portat els polítics amb la democràcia.

Siguem sinceres: per aquest camí no podem seguir. D'aquesta manera no hi ha país, per molt ric que sia, que ho aguanti. Ja comença a ser hora que sorgeixi algun polític amb el capet ben moblat que posi fre a aquest excessiu dispendi administratiu i, ja que estam en democràcia, que sia perquè tots puguem vertaderament treballar en allò que més ens agradi i, si a un li satisfà esser polític, que ho sigui. Abans de tot, però, que sia per treballar per al poble amb el seu corresponent sou, no per crear direccions generals, secretaries, càrrecs de confiança i altres places que inflen d'una manera desorbitada el pressupost que pagam entre tots. I segon, que no sigui per enriquir-se aprofitant la seva informació privilegiada a costa de dubtoses requalificacions i prebendes, que sempre ofenen la sensibilitat del ciutadà normal.

APOTECARI

Restaurant
SES JARDINES
Especialitat en cuina Mallorquina
Ctra. Palma - Manacor Km. 29.320
07230 - MONTUÏRI - Tel: 971 64 41 01

Ortopèdia MANACOR
Àngel Ascaso García
TÈCNIC ORTOPÈDIC
FETOR
Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

LA IMATGE COMENTADA

Durant molts d'anys els carros estirats per bísties foren de gran utilitat a les famílies que s'havien de guanyar el pa de cada dia per poder subsistir mitjançant la recollida de l'anyada de fora vila, del gra i fruita que havien de vendre, com també dels ramats d'animals que s'anaven fent per posteriorment obtenir-ne un guany que els permetés a la vegada poder adquirir alguna peça per vestir, com també disposar dels doblers necessaris per atendre qualsevol necessitat urgent o ajornable o imprescindible.

La família Ramonell-Sastre amb una altra que a mitjan segle passat residia a una ciutat del sud de França i gaudia de venir a Montuïri a passar una mesada

Avui els temps han canviat, de tal manera que la joventut fuig tant del fora vila que sols va a aquelles pertinences del camp com a motiu de distracció o entreteniment, però no com exercici de la seva professió.

Encara que no ho sembli els esdeveniments i les curolles es repeteixen. Passen els anys i els joves reprodueixen moltes de les situacions en què es trobaren els avantpassats. És el cas d'aquestes famílies que ens ha portat a escriure aquest comentari, una de les quals a mitjan segle passat residia a una ciutat del sud de França i venia a Montuïri a passar una mesada i a la vegada gaudir colcant amb aquest carretet estirat per un petit cavall i així anar a fora vila, sobretot a Son Trobat amb l'altra família, el cap de la qual durant 25 d'anys va esser el Jutge de Pau de Montuïri: Bartomeu Ramonell Aloi (1918-1997). A ca seva disposaven d'aquest mitjà de transport o d'entreteniment com moltes altres famílies, un vehicle que amb el pas del temps ha anat desapareixent, motiu pel qual actualment a la vila en resten molt pocs, ja que a gairebé totes la famílies ha estat substituït per un cotxe o una camioneta, molt més còmodes, més ràpids i a la llarga més econòmics, una vegada haver-ho comptat tot.

A la foto veim a l'esquerra i en primer terme aguantant el cavallet tota satisfeta, Maria Sastre Escarrer, esposa del qui deu anys després seria el jutge, ara assegut i vigilant que els nins fecen bonda; els tres de més prop d'ell, els seus fills: Joana, Petra i Joan i na Christianne, la nina francesa filla de la dona de la dreta de damunt el portal, Suzanne, neboda de l'altra dona, també dreta al seu costat: na Francinaina, aleshores encara serventa del Rector Gori, motiu pel qual era coneguda per na Fancinaina de sa Rectoria.

La foto està tirada en el carrer del Racó, on aleshores vivien. I l'autor d'aquesta instantània fou en Tomeu, l'espòs de na Suzanne.

O. ARBONA

C.E.M CENTRE D'ESPECIALITATS MEDIQUES

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. 971 120 064 - Fax 971 120 426
C/. Ciutat, 12 - Tel. 971 120 021 - Fax 971 662 043
07620 Llucmajor - Mallorca (Balears)

C/. Historiador Talladas, 2 A - Tel. 971 652 637 - 07630 Campos (Mallorca)
cem@cemllucmajor.com - www.cemllucmajor.com

Tenim el plaer de comunicar als nostres clients les noves especialitats i serveis de recient incorporació:
Metge especialista en rehabilitació: Dra. Encarnación Sanfeliciano Gómez.
Llicenciada en psicologia: Lola Rodríguez Mayoralas.
Diplomada en podologia: Mª Cristina Fiol Ekman.
Urologia i andrologia: Dr. Martín Santisteban González
Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antoni Isern Oliver
Mamografia, ecografia de mama, ecografia trans-rectal i trans-vaginal, cadera pediàtrica i eco-doppler vascular perifèric.

PER MONTUÏRI S'ha dit que...

De viu ja haurà pogut sentir l'homilia que li podrien fer en esser mort, ja que erròniament el celebrant atribuí al difunt, dia 3 passat, la dèria i gloses del seu cosí Tòfol, que hi era present i que també nom Tòfol.

Dos montuïrers es troben per Ciutat i un demana a l'altre: Què hi ha cap mort per la vila? No –li contesta–; lo que hi ha són molts de "mortarros".

Dins un cafè de la vila es trobaren dos amics i un, a qui l'altre li devia doblers, li digué: "Me'ls podries tornar". –No, home, tan mateix tu no saps que has de fer amb ells, li contestà.

Els pagesos que enguany tenen ovelles "pegaran un bon cop" amb la llana, perquè amb el preu de venda a l'hora de tondre hi ha per anar a Sineu i tornar, però... amb bicicleta.

Mentre el Patronat de Música ha divulgat per tot arreu la renovació de càrrecs directius (i ningú no s'ha presentat), per altra banda s'han sentit queixes per no haver fet a saber per escrit a tots els associats de Persones Majors que hi havia eleccions a càrrecs directius. (Ho divulgava un que es volia presentar i quan ho va saber ja no arribà a temps).

Els responsables locals de l'ordre es queixaven que alguns joves –al parer– en acabar les seves bauxes els dissabtes es dediquin a fer malbé determinats estris d'ús públic. El passat dia 15 es trobaren per plaça i certs carrers confrontants estalons arrencats i senyals de tràfic arrabassats de mala manera i romputs i... així no anam!

"L'actual equip de govern municipal serà el primer? de l'actual democràcia que aplicarà (farà complir) les ordenances municipals". "Ca, homo –li contestà un que escoltava–; un altre ho féu i des de llavors el seu partit està a l'oposició".

A un diari de Ciutat de dia 18 de maig passat es podia llegir que "el polèmic ex-alcalde de Montuïri pel PP, Joan Antoni Ramonell, opta a la concessió del bar del casal Solleric de Palma a través de l'empresa *Peace*.

Una rata que travessava la part superior del retaule de l'Altar Major de l'església fou advertida per molta gent que assitia a la missa del vespre de dia 21. Un grapat dels qui l'atalaiaven estaven inquiets de si queia o no sobre un dels celebrants.

És evident que la institució familiar, en general, per tot arreu, perd crèdit. A Montuïri i tot de cada dia hi ha més joves que prefereixen estar

Els que no se saben retenir, prest o tard paguen les conseqüències

junts que vinculats amb el llaç matrimonial. Però no són tots, com es demostra amb les "festetes" que de tant en tant comencen a plaça, abans d'entrar a l'església.

L'Associació 0-3 anys de cada dia es preocupa més de cara a l'entreteniment dels infants. Tots –millor dit... totes– s'hi involucren cada vegada més.

La indignació dels assembleistes del Patronat Cultural de Música era feresta, tant que qualcú no es podia reprimir. Així i tot encara sorgiren noves iniciatives.

Els conradors de Montuïri poc a poc atalaien una bona collita. Sols manquen setmanes per esser "cuita" l'anyada.

En Xerrim

BREUS

Millores als torrents

Mentre per una banda s'han fet nets els torrents amb una pala excavadora, per altra la millora del torrent de Sa Corona actualment està molt avançada i la gent es mostra contenta perquè per allà ja s'hi pot passar després d'alguns mesos d'estar prohibida la circulació rodada. Cas que d'ara endavant plogués en abundància no hi hauria embussos i l'aigua davallaria tan aviat com fos necessari.

ca na Poeta
music bar
Ja estam en marxa
Carrer Major, 7 • Montuïri

L'AJUNTAMENT INFORMA

Notícies del mes de maig

L' excursió del primer de maig

Com ja és habitual des de fa una sèrie d'anys, l'Ajuntament de Montuïri va convidar tot el poble a celebrar una excursió amb motiu de la festivitat del 1er de Maig. Enguany quasi un centenar de persones hi varen participar. Es va anar al Puig de Sant Martí en el Port d'Alcúdia. La sortida de l'autocar, gentilesa de l'Ajuntament i d'alguns cotxes particulars, fou des de l'avinguda des Dau, arribant al Port d'Alcúdia per començar l'excursió cap al Puig de Sant Martí, on es va poder gaudir d'una magnifica vista sobre el port, posteriorment es va anar a la Cova de Sant Martí on es va dinar. L'horabaixa es va visitar el Port i a continuació tornada cap a Montuïri. Els excursionistes varen poder gaudir d'un dia esplèndid.

Entrega del premi al guanyador del cartell de Sa Rua 2005

El cartell que anunciava les festes de Sa Rua d'enguany va ser realitzat per Tomeu Verger Alcover, de sisè curs de l'escola Joan Mas i Verd. En aquest concurs hi participaren tots els alumnes del col·legi públic de Montuïri, i un jurat format per a l'ocasió va triar el dibuix guanyador.

La Consellera de Presidència i Esports, a Montuïri

Amb motiu de l'assemblea anual de l'Associació de Persones Majors de Montuïri, la Consellera de Presidència i Esports, Hble. Sra. Rosa Puig, i el President de S'Institut varen visitar el nostre poble. Després del dinar la consellera de presidència, va destacar la importància de l'associació i la tasca duta a terme durant els seus anys de funcionament. Com agraïment es va fer entrega d'unes plaques commemoratives. També la Consellera va aprofitar l'avinentesa per comunicar que molt possiblement dins el proper mes se col·locaria la primera pedra de la que serà la futura residència per a persones majors de Montuïri.

Jornada de portes obertes del Museu des Fraret

Coincidint en la festa dels Museus, l'Ajuntament de Montuïri conjuntament amb els responsables del Museu des Fraret varen realitzar una jornada de portes obertes, la qual es va veure ampliada amb un taller de fang duit a terme davant ca s'Escola. Aquest acte que va tenir lloc el dimecres 18 de maig i va comptar amb la participació d'unes cinquanta persones majors que varen voler conèixer de més prop la prehistòria de la nostra vila.

Grup de joves que participà a l'excursió del 1r de maig

La vice-presidenta Estaràs va signar un conveni amb l'Associació Nousistemes

La vice-presidenta i consellera de Relacions Institucionals, dia 24 va signar un conveni de col·laboració amb el president de l'associació Nousistemes, Baltasar Servera, gràcies al qual aquesta entitat rebrà una subvenció per fer front a les despeses derivades de la seva activitat, la qual té per objecte millorar la competència comunicativa de les persones amb dificultats de comunicació i permetre l'accés d'aquesta població a les tecnologies de la comunicació i de la informació. A l'acte hi fou present el Batle de Montuïri, Gabriel Matas. Nousistemes és una associació sense ànim de lucre, la finalitat primordial de la qual és millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat mitjançant l'ús de les noves tecnologies. Hem de recordar que les instal·lacions de Nousistemes estan ubicades als baixos de la Biblioteca Municipal, local cedit per l'Ajuntament.

La regidora de Cultura entrega a Bartomeu Verger Alcover el premi del cartell de Sa Rua 2005

Acta de cloenda del curs de cuidadors de persones majors

El passat dia 25 de maig es va realitzar una visita al Puig de Sant Miquel per part de tots els participants en el Curs de cuidadors de persones majors organitzat per l'Ajuntament de Montuïri, Serveis Socials, Mancomunitat del Pla i S'Institut. A l'acte hi foren presents representats de les diferents institucions i tots els participants en el curs. Com a cloenda es va oferir un refrigeri a tots els assistents.

L'Assemblea de Persones Majors fou interessant

El taller de talaiots entretingué les persones de Tercera Edat

Excursió del 1r de Maig

Com cada any, organitzada per l'Ajuntament, l'excursió d'enguany va anar amb autocar a Alcúdia, i des d'allà pujaren al Puig de Sant Martí, a peu i vistaren una cova molt antiga on, segons la tradició, en temps primitius s'hi celebrava el culte cristià. Actuà de guia, Guillem Nicolau, qui fou tot un exponent de bona informació.

Diada infantil

Dia 2, organitzat per l'Associació 0-3 anys, en el Puig se celebrà una diada infantil animada pel Grup Cucorba.

Funció lúdica

L'horabaixa de dia 5 la Biblioteca Municipal de Montuïri organitzà una funció lúdica amb contacontes pim-pam-pum per a nins petits a càrrec d'"En Pere sense cos".

La Tercera Edat, a Lluc

Dia 6 les dues associacions de tercera edat de la vila (la de Persones Majors i la de Gent Gran) es traslladaren a Lluc per prendre part a l'ofrena floral a la Mare de Déu de Lluc organitzada per la Federació de Persones Majors de la Part Forana de Mallorca, a la que hi participaren 106 montuïrers d'una i altra associació.

Assemblea del Patronat Cultural de Música

El mateix dia 6 se celebrà l'Assemblea anual del Patronat Cultural de Música, en el transcurs de la qual els responsables i els participants lamentaren les dificultats en què es troba el Patronat sobretot per la manca de candidats en la renovació de la junta i la difícil situació de l'entitat a conseqüència en particular d'una denúncia interposada per una professora.

Actuació musical

L'horabaixa de dia 7, a plaça i organitzat per l'Associació de Persones Majors tingué lloc una actuació musical i ball a càrrec del grup "Cap d'Escodra".

Amics de Son Fornés

Dia 11 es va reunir l'Associació d'Amics de Son Fornés a fi d'esser informats i tractar de l'organització dels diferents actes que s'han de dur a terme amb motiu de la celebració del 30è aniversari de l'inici de les excavacions.

Nova inauguració de Ca na Poeta

El bar de Ca na Poeta que havia estat tancat els darrers mesos va tornar obrir i dia 13 es féu la inauguració. A partir d'ara serà administrat per Josep Mas i Lluís Biel Bauçà.

Dia Internacional dels Museus

Dia 18 amb motiu de la celebració del dia Internacional dels Museus, el de Son Fornés romangué tota la jornada portes obertes perquè es pogués visitar de franc. I a l'horabaixa damunt els graons, davant ca s'Escolà, es va dur a terme un taller de maquetació de talaiots d'argila en miniatura al què hi va participar un bon nombre de persones de tercera edat, el qual fou dirigit per tècnics i arqueòlegs de Son Fornés.

Els alevins, campions

El vespre de dia 18, després de guanyar a l'Algaida, l'equip aleví de futbol amb alegria desbordant, coets

(Continua a la pàgina següent)

Bar Restaurant
Ca'n Xorri
Menú diari: 7€
Menjar a la carta
Berenars variats
Carrer Major, 2
Tel. 971 644 133
07230 Montuïri

Dia 6 els participants a l'assemblea del Patronat ja es lamentaren

L'excursió cultural de Gent Gran a Capdepera fou interessant

(Ve de la pàgina anterior)

i trons a balquena celebrava per plaça i carrers de la vila l'obtenció del títol de campions del seu grup, de la seva categoria.

Reobertura de S'Hostal

Als dos mesos de la mort de Miquel Mairata, S'Hostal es tornava obrir dia 24 de maig. Des d'ara és administrat pel qui era el seu nebot, Rafel Pons Mairata, a qui desitjam tant d'èxit i bona acollida com en els anys que ho va regentar en Miquel.

Assemblea extraordinària del Patronat

Degut a l'absència de candidats per a la junta directiva del Patronat Cultural de Música de Montuïri i a l'objecte de tractar, si venia el cas, la possible dissolució del Patronat –punts acordats a l'assemblea del passat dia 6– dia 26 se celebrà assemblea general extraordinària a la qual i degut a la situació en que es trobava i per majoria de dues terceres parts es va acordar la dissolució del Patronat, tot i sentir-ho molt els mateixos assistents.

Processó del Corpus

L'horabaixa del darrer diumenge de maig, dia 29, sortia de l'església la tradicional processó del Corpus, la qual, amb la participació de la banda de Música, la Coral parroquial, el clero presidint i l'assistència de nombrosos fidels, va recórrer amb devoció i serietat els carrers i places de costum, fins a retornar al temple parroquial.

Tercera edat

L'Associació de Persones Majors va celebrar dia 21 la seva assemblea anual a la qual hi hagué renovació de càrrecs a la junta directiva. Dels tres que cessaven, dos foren reelegits: Francesc Mas i Catalina Quelglas i l'altre, Maria Miralles, renuncià. El seu lloc serà ocupat per Margalida Miralles Gomila. La diada va acabar amb un dinar al restaurant "Es Cantó" el qual acabà amb un recital líric del barítion Francesc Bosch.

L'Associació de Gent Gran dia 27 va dur a terme una excursió cultural que tengué com a lloc emblemàtic el Castell de Capdepera. El participants s'ho passaren molt bé i sols en contaven alabances.

Dissolució del Patronat Cultural de Música

Nota informativa

L'assemblea del Patronat Cultural de Música de Montuïri va decidir dijous dia 26 de maig la seva dissolució per falta de candidats a la Junta Directiva com a conseqüència del desànim existent entre els seus socis per haver de fer front a la sentència dictada pel jutge derivada de la denúncia promoguda per una professora de l'Escola de Música, que obliga al Patronat a establir les mateixes relacions laborals amb els professors que les existents entre una empresa i els seus treballadors, tot ponderant la impossibilitat d'assumir aquestes condicions laborals amb els propis recursos econòmics (quotes socis, quotes alumnes, subvencions...) Amb aquesta decisió de l'assemblea, el Patronat deixa d'exercir l'activitat per la qual fou creat fa trenta anys, com era primordialment la divulgació de la cultura musical i la formació de músics, tasca cultural que ha vingut promovent de forma perseverant fins ara. Per altra part, l'Escola de Música, que no es veu afectada per la sentència, cercarà noves formes d'organització i s'espera que segueixi funcionant amb normalitat a partir del proper curs. Com tampoc es veuen involucrats ni la Banda de Música ni la Coral *Mont-Lliri*.

MUSEU ARQUEOLÒGIC de Son Fornés

Son Fornés fa anys!

Enguany fa 30 anys que Son Fornés es va començar a excavar i per celebrar-ho, des del Museu Arqueològic de Son Fornés, amb la col·laboració de l'Associació d'Amics de Son Fornés i l'Ajuntament de Montuïri preparam un seguit d'activitats que es duran a terme al llarg de l'any i que estan destinades a tothom que tengui ganes de passar-s'ho bé coneixent una mica més d'aprop el Museu i el mateix jaciment de Son Fornés.

Aquest proper mes de juliol esta prevista, a partir del dia 4 i fins el dia 29, una campanya d'excavació al jaciment. Es tracta de l'onzena intervenció arqueològica que es farà a Son Fornés des del 1975 i amb la què s'ampliarà la informació que fins ara disposam sobre la vida de la gent que habità el poblat.

El programa d'activitats és el següent:

- *Dijous 7 de juliol:* ***Presentació de la campanya del 30è Aniversari de Son Fornés (1975-2005)*** , a les 20h a la Sala d'Actes de l'Ajuntament.
- *Dissabte 16 de juliol:* ***Jornada de Portes Obertes a l'Excavació de Son Fornés.*** Es faran dos grups, un el dematí i un l'horabaixa. La gent podrà veure de primera mà com es realitzen les tasques d'excavació mentre que els arqueòlegs faran una petita explicació del que s'esta trobant sobre el terreny.
- *Dimarts 23 d'agost:* ***Jornada de Portes Obertes al Museu Arqueològic de Son Fornés*** per les Festes de Sant Bartomeu. Horari: de 10 a 14h i de 16 a 20h.

TENIU FOTOS DE SON FORNÉS?

Aprofitam també per anunciar que volem preparar per la **Fira de la Perdiu** d'enguany, una exposició de fotografies de Son Fornés per tal de tenir documentació gràfica de l'evolució del jaciment durant els anys i de l'impacte d'aquest sobre la població de Montuïri. De manera que si algú té fotografies del jaciment, siguin antigues o modernes, i ens les vol deixar per muntar l'exposició agrairíem que es posàs en contacte amb el Museu al telèfon 971.64.41.69 o bé que hi vengués personalment a dur-les. Les fotografies seràn escanejades i retornades al moment. *Moltes gràcies!*

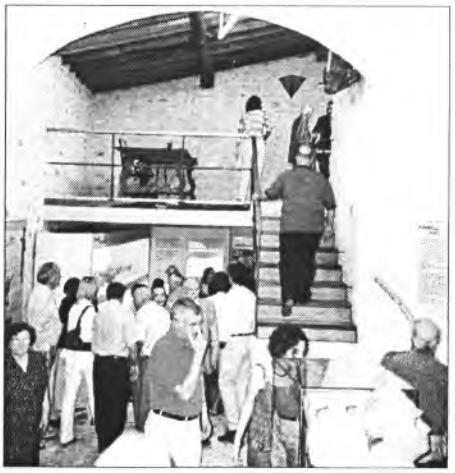

Inauguració del museu de Son Fornés

A l'amo en Tomeu li han robat s'arada

Idò sí senyors, a l'amo en Tomeu *Llobet* li han robat s'arada amb rodes. Res anormal en els temps que ens trobam si no fos que l'arada de l'amo en Tomeu devia ser de les poques, o tal volta l'única, que encara s'usava per llaurar al nostre poble.

Veure'l a ell treballant amb la bèstia era la contemplació d'una escena que et reconfortava una mica i et feia pensar que alguna cosa d'aquella Mallorca simple i natural encara existia. Una Mallorca sense presses, una Mallorca assossegada i equilibrada. Una Mallorca on les notícies que avui s'escriuen sobre les pàgines dels diaris illencs en un dia, quasi solien ser les notícies de tot un any.

Supòs que l'hem de donar ja per desapareguda, a aquella manera de viure i de ser. Avui la nostra illa marxa de forma trepidant cap a on no sabem ben bé en quina direcció. Diuen que això és el "progrés" i que no ens podem quedar despenjats del món que ens envolta, un món cada dia més global.

Suposam que l'arada de l'amo en Tomeu haurà canviat també de món, haurà deixat de llaurar les terres de Montuïri i segurament adornarà qualque *xaletarro de nuevo rico* –indígena o forà, tan se val– o algun restaurant de carretera de comida típica mallorquina. Aradeta, has entrat dins el progrés, que Deu t'empari!

GUILLEM MAS MIRALLES

PREFABRICATS
Manera
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
FABRICACIÓ DE BALUSTRADA I BIGUES DE TAULÓ IMITACIÓ FUSTA
Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina
Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuïri (Mallorca)
Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95
Tlf. particular: 971 64 61 73

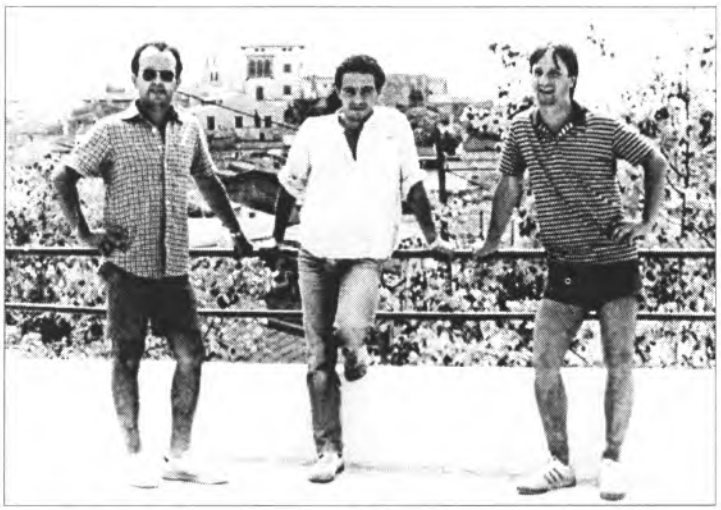

II Raid Hípic

Tres dels cavallistes que participaren en el II Raid Hípic de Montuïri de 1985: Joan Cerdà "Ferrerico", Guillem Maiol "Cilis" i Miquel Fiol (de sa Matança) on aquest darrer fou el guanyador

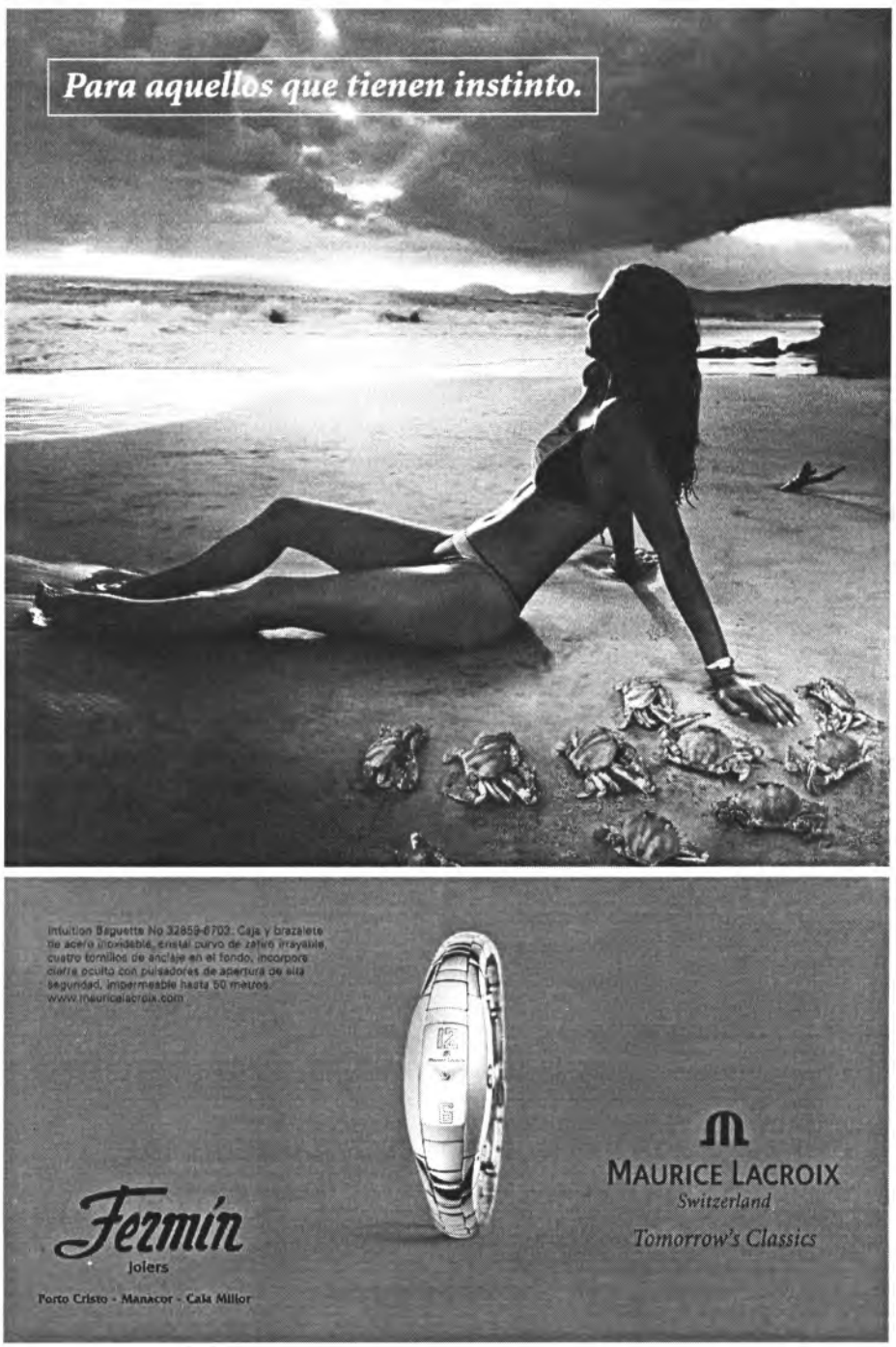

CARTA AL DIRECTOR

Sr. Director:

Com a fill major del difunt Josep Miralles Garau estaria satisfet que es publicàs a la vostra revista l'escrit que vos adjunt i que el passat maig de 2004 va publicar la revista "Sa Plaça" de Sencelles. Així els lectors sabrien més detalls de la seva tràgica mort.

Molt agraït,

Pere Miralles Roca

JOSEP MIRALLES GARAU

A Montuïri on vivia li deien En Malherba. Trenta-dos anys. Casat. Pertanyia a Esquerra Republicana i era foraviler. Un foraviler més aviat refinat: havia estudiat llarg temps de frare i no li mancava gaire per poder dir missa, quan decidí oblidar-se de la sotana. Sentia una gran afecció per la música i era component de la Banda del poble. Respecte a la seva mort no se'n saben gaire coses. Un vespre tocaren la baula i el feren pujar dins un cotxe que esperava amb el motor rondinant. L'assassinaren dins el terme de Sencelles, juntament amb un paisà seu, En Pep Serra. Un sacerdot de la localitat va sentir dir que hi havia en el cementiri dos homes morts: un gros i alt (En Josep Serra) i un altre magre i de mitjana estatura (En Josep Miralles). El sacerdot ignorava els noms, i la gent de Sencelles afirmava que possiblement eren algaidins, car algaidins eren els qui s'havien responsabilitzat de les morts. Un home no gaire alt i magre? El sacerdot s'imaginà que es tractava de Pere Capellà, mestre d'escola perseguit. Demanà les claus del cementiri i les hi varen negar. El vespre, faldilles en l'aire, va botar la paret, indiferent al risc que corria. Hi havia un embalum de terra i va estirar la flassada que el cobria. Un home alt i gros (en Josep Serra) romania allargat. I un altre, més aviat magre, era quasi arraulit sobre el seu ventre. No era Pere Capellà, era Josep Miralles.

(Text transcrit del llibre *Diccionari Vermell*, de Llorenç Capellà.- Mallorca. Editorial Moll, 1989).

LA SOCIETAT D'AGÈNCIES DE SEGUROS, REAL-SOCIAS, S.L.

Dóna la benvinguda a tots els seus assegurats i també a tots els montuïrers.

D'altra banda convida a passar per aquestes oficines tots els veïns que ho desitgin on seran rebuts amb molta satisfacció i obsequiats amb un senzill regal.

SOCIEDAD DE AGENCIAS
DE SEGUROS, REAL - SOCIAS, S.L.

AXA SEGUROS E INVERSIONES
C/ Major, 11 - 07230 Montuïri
Telf: 971 16 15 88 - Fax: 971 16 15 94
Movil Javi 651 98 04 72 - Pep 647 73 48 12

AXA ASSEGURANCES I INVERSIONS

informa a tots els seus assegurats i col·laboradors

Que INVERSIONS I ASSEGURANCES ES PUJOL, S.L. ha deixat de ser Agència de Seguros d'aquesta entitat.

Per a tot quan estigui relacionat amb les seves pòlisses, sinistres i abonament de primes, les seguirem atenent directa i personalment a la nova oficina d'AXA a Montuïri, C/ Major, 11. Telf: 971 16 15 88 i Fax: 971 16 15 94.

També estarem encantats de poder-lo atendre a la nostra sucursal a Palma de Mallorca, situada en el C/ Monsenyor Palmer, nº 1, tlf: 971 76 77 70.

SEGUROS I INVERSIONS

Catalina Sastre Pericàs

Col·laboradora de **Bona Pau** des de fa 20 anys

*Antiga col·laboradora de **Bona Pau**, treballa encara per a la revista. El seu treball és anònim, però eficaç. Ens referim a l'entrevistada d'aquest mes: Catalina Sastre Pericàs, a la qual classificarem com una persona senzilla, sense afany de notorietat, no li interessa destacar. Ella se sent molt bé ocupant-se diàriament de les feines quotidianes pròpies de la casa i sentint de prop la companyia dels seus. Amb el que hem assenyalat se sent feliç.*

Durant el diàleg conversa baixet, però la seva paraula és convincent, no s'expressa en va. És molt interessant dialogar amb ella.

Nasqué a Lloret de Vista Alegre el 8 de febrer de 1934. Filla única. De nina, junt amb el seus pares, vivia al camp a una finca anomenada Son Fred, situada a una mitja horeta a peu de Lloret. Fa 48 anys –llavors ella en tenia 23– es casà amb Joan Miralles Bibiloni i s'assentà al seu poble on hi visqueren durant cinc anys. Tingueren un fill, en Francesc, que morí als 22 anys, i dues filles bessones: Maria Fancisca i Maria del Pilar, ambdues mestres, que viuen a Palma. Quan li demanam pels seus estudis ens contesta:

– De nina anava a classe a Lloret diàriament i en general a peu. Als 10 anys vaig passar al col·legi de les monges Franceses del Pont d'Inca, fins als 16 anys.

– De tots és sabut la teva habilitat i passió per la pintura. Des de quan et dediques a aquest art?

– Fa molt –ens contesta–; precisament m'iniciaren en el col·legi de les monges Franceses, que he esmentat abans.

– Si... però notam en els teus quadres un segell especial, com si haguessis tengut algun mestre o professor destacat.

– Bé; et diré: he estat alumna de Cati Juan del Corral, durant dos cursos i després en vaig passar uns quants més a l'Escola d'Arts i Oficis de Palma.

Fent un breu comentari direm que el domicili de na Catalina és una mostra de la seva passió per a la pintura i el dibuix. Obres d'artistes de prestigi adornen les diferents habitacions del seu domicili. Entre aquestes pintures, alguna realitzada per ella, col·locada a un lloc discret com si no s'atrevís a exposar-la.

– Podries dir-nos els teus pintors preferits?

– Admir Bernat Ribot, Coll Sotomayor, Xim Torrens, Cati Juan, Codorniu... n'hi ha tants dels que admir la seva obra...

– Has pres part en alguna exposició de pintura?

– Sí. A més de mostrar els meus quadres a Montuïri, he exposat a Palma unes quantes vegades, concretament a Sant Antoniet.

– Segur estàs al dia en quan a les exposicions que es fan a Palma?

– Cada vegada que vaig a Ciutat procur visitar totes les sales d'exposició on es pot admirar el dibuix, la pintura i l'escultura.

– Recordam que fa un cert temps publicaves damunt *Bona Pau* algun treball, relats, vivències de quan eres nina i també alguna poesia. De cop desaparegué aquesta col·laboració. És que no penses continuar?

– Sí; però el que passa és que al

Ferreria
Rafel Miralles
Més de 20 anys
treballant el ferro
Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Apassionada per la pintura i el dibuix, ha exposat els seus treballs en algunes ocasions

Guarda uns records inoblidables del seu poble nadiu (Lloret), però li encanta Montuïri

llarg del temps i el dies, et surten altres feines o ocupacions i no et donen temps per fer allò que voldries. Sempre estic treballant en algun dibuix o pintura. És clar que m'agradaria tornar reprendre els relats damunt ***Bona Pau***, però no puc atendre per tot.

– Continuem: en quan a literatura, què triaries: prosa o poesia?

– Tant la prosa com la poesia m'entusiasmen si l'autor sap desenvolupar el tema, però si dins aquest hi ha una pinzellada poètica, millor.

– Quin tipus d'obres són del teu gust?

– Els temes que tracten de psicologia i biografies.

– Pots citar alguns autors o títols que destacaries?

– Clar que sí. Respecte a biografies he llegit amb molt de gust les d'Abraham Lincoln, Martin Luther King, Benjamín Franklin... Vaig fruir d'*El tercer ojo* de de Lobsang Kampa i Santiago Russinyol, entre altres.

– De les arts que admires, posa'n tres per ordre de preferència.

Pensa uns moments.

– Jo diria que pintura, poesia i teatre.

– Segons els teus relats viscuts i publicats a *Bona Pau*, endevinam una infància, la teva, feliç. Ens equivocam?

– En efecte. De la meva infància tenc molt present aquells temps, els meus pares, la meva padrina, que sense saber llegir m'ensenyà moltes coses, el camp amb els ocells, la verdor... Són paradisos perduts.

– Aquests eren els teus anys d'infantesa. Avui per viure, què triaries: el camp, el poble o la ciutat?

– Sens dubte, el poble. Concretament Montuïri. Les persones d'aquest poble saben fer molt de cas, són amatents i tots junts també saben fer festa... Són unes qualitats que no les tenen tots els pobles. Sempre m'han cridat l'atenció les festes de Sant Bartomeu a Montuïri. Com les sent i com les viu el poble! Per comprendre-ho hi han d'haver nascut o viscut molts d'anys.

– Hem parlat de cultura. Com consideres que està el nostre poble, a quin nivell en quan a aquest tema?

La nostra interlocutora ens mira com si digués: què trobes tu.

– Opín –ens diu– que les autoritats haurien de protegir un poquet

(Continua a la pàgina següent)

C.E.M CENTRE D'ESPECIALITATS MEDIQUES

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. 971 120 064 - Fax 971 120 426
C/. Ciutat, 12 - Tel. 971 120 021 - Fax 971 662 043
07620 Llucmajor - Mallorca

C/. Historiador Talladas, 2 A - Tel. 971 652 637 - 07630 Campos (Mallorca)
cem@cemllucmajor.com - www.cemllucmajor.com

- Alergologia
- Anàlisi clínics
- Aparell digestiu
- Assistència domiciliària
- Cardiologia i aparell respiratori
- Centre auditiu
- Clínica dental:
  - Cirurgia màxilo-facial
  - Implantologia
  - Odontologia
  - Ortodòncia
- Cirurgia general i laparoscòpica
- Dermatologia
- Ecografia
- Endocrinologia
- Fisioteràpia i rehabilitació
- Ginecologia i obstetrícia
- Igualatori mèdic
- Infermeria
- Medicina general
- Medicina estètica
- Nutrició i dietètica
- Oftalmologia
- Ortopèdia
- Otorrinolaringologia
- Pediatria
- Podologia
- Psicologia
- Psiquiatria
- Radiologia
  - Mamografia
  - Ortopantomografia bucal
  - Radiologia general
  - Telerradiografia
- Rehabilitació (metge rehabilitador)
- Teràpia de parella i sexologia
- Tractament de la obesitat
- Traumatologia i cirurgia ortopèdica
- Urología

Làser - acupuntura, medicina ortomolecular, test d'intolerància alimentària, depilació làser.
Revisions mèdiques: Companyies d'assegurances de vida (Sa Nostra, La Caixa, Inter Partner).
Reconeixements mèdics per a permisos de conduir i d'armes: Dr. Antonio Isern Oliver.

Tenim el plaer de comunicar als nostres clients les noves especialitats i serveis de recient incorporació:
Metge especialista en rehabilitació: Dra. Encarnación Sanfeliciano Gómez.
Aparell digestiu: Dr. Álvaro Brotons García
Cardiologia i eco-doppler cardíaca: Dr. Bernardo García de la Villa Redondo
Urologia i andrologia: Dr. Martín Santisteban González
Oftalmología: Dra. Cándida Real Gamundí i Dra. Esperanza Monclús Redondo
Mamografia, ecografia de mama, ecografia trans-rectal i trans-vaginal, cadera pediàtrica i eco-doppler vascular perifèric.

Asseguranses: ADESLAS - AEGON - AGRUPACIÓ MUTUA - ALLIANZ - ASISA - AXA - PLANAS - D.K.V. - GROUPAMA - IMECO - LA BOREAL - LA ESTRELLA - L'ALIANÇA - MAPFRE - MEDIFATC MUTUA GENERAL DE CATALUNA - NOVOMEDIC - SANITAS - SERSANET - VITALICIO SALUD - WINTERTHUR
Mútues d'accidents: ASEPEYO - FIMAC - FRATERNIDAD MUPRESPA - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - MIDAT - MUTUA UNIVERSAL - MUTUA BALEAR
Companyies d'assegurances d'accidents: ALLIANZ - AXA - AURORA - IBÉRICA - AEGON - CASER - CAUDAL - FENIX - FIAT - LA ESTRELLA - MAPFRE - VITALICIO - PREVISIÓN BALEAR - WINTERTHUR - ZURICH

Horari de les 9'00 hores a les 21'00 hores.

(Ve de la pàgina anterior)

més el que afecta a l'intel·lecte. A més de la física, hi ha altres cultures que s'haurien de tenir en compte.

– Continuem amb el tema cultural. Al poble tenim una sala d'espectacles. Està suficientment dotada pel que està destinada?

– Precisament. Necessitam un local, el que tenim o un altre, ben equipat i còmode per als espectadors amb unes representacions i una activitat artística constant, com hi ha a altres pobles.

– Parlant del nostre poble, què ens fa falta per al nostre servei?

– No ho sé... No ho puc dir. Dins una comunitat de veïns sempre sol haver-hi dificultats i mancances que s'han de procurar superar. Així, de moment, opín dues coses: llevar tan aviat com sia possible la circulació rodada de dins el poble, i l'altra, disposar d'un servei públic de comunicacions per carretera, posat que no tenim tren amb Palma i Manacor, còmode i eficient i amb serveis més freqüents. Els que no disposen de cotxe propi no ho tenen massa bé en aquest aspecte.

– Més fets positius i negatius dins el nostre indret i un poc més enllà.

– Jo diria que el món occidental ha progressat molt; hi ha més llibertat; a la dona li han reconegut molts dels seus drets; les institucions públiques de la salut són de cada dia més eficients; la feina pesada d'altre temps, avui és més fàcil... Hi ha tantes coses... Però també hi ha problemes: la droga, els accidents de carretera, especialment la manca de treball; el costum dels joves de vetlar tota la nit, els conflictes socials, la contaminació... Crec que amb el temps se solucionarà. Vull esser optimista.

– Això en quan a l'actualitat, però... què augures de cara al futur?

– Entre altres coses, dues molt importants: si a nivell mundial no ens posam d'acord per respectar la natura i reduir la contaminació, estam perduts. Per altra part la convivència pacífica entre els humans, sien dels grups o ètnies que sien, és vital. En aquest cas la tolerància sempre haurà de presidir els nostres actes.

– En quan als problemes humans que assoten especialment el tercer món, què ens pots dir?

– El món occidental ha oblidat els països pobres. Aquest és un camí equivocat, tocarem les conseqüències. Ho he dit abans, fa falta solidaritat, una ajuda massiva als desvalguts dels països pobres especialment. No obstant mir el futur amb optimisme i esper i desig que aquests problemes i altres se solucionaran.

– Digues-nos, com passes els dies feiners?

– Ho he dit: feinejant sempre. Estic molt ocupada.

– I els diumenges?

– Ah! Els diumenges són especials. Vénen les nostres filles i els néts i ho passam molt bé junts.

– És que són casades?

– No –ens diu somrient–, però adoptaren un nin i una nina de Rússia; són unes monades.

– Conserven els seus noms d'origen ?

– No. La nina nom Catalina Teresa. El nin, Joan.

– El preocupa el teu futur com a persona d'edat?

– No. No em preocupa mentre tengui el seny suficient i pugui valer-me de mi mateixa. Val més ajudar que esser ajudat.

– La qualitat que més admires en les persones?

– La sinceritat... i que no tenguin la voluntat de fer el mal.

– Què és per tu la felicitat?

– Senzillament acceptar la vida tal com és i com ve. Conformar-se.

– Voldries fer-nos alguna pregunta a nosaltres?

– No –es posa a riure–. No vull complicar-vos la vida.

Amb la carpeta davall el braç on hi dúiem les quartilles amb les impressions de la nostra entrevistada sortírem del seu domicili absorts amb els nostres pensaments caminant pel carrer Major.

Dins l'entrevista que acabàvem de realitzar hi havia unes referències sobre la circulació rodada dins el nostre poble, que coincidien amb el que opinaven altres entrevistats. Anàvem caminant un darrera l'altre juntament amb altres vianants, fregant amb una espatla les façanes de les cases per així evitar que els cotxes que passaven ens esgarrinxassin. De cop sentírem un clàxon unes passes enrera; era una furgoneta de gran amplària que demanava pas. Ens estiràrem tots ben drets amb l'esquena aferrada a les façanes i de puntes perquè no ens trepitjassin els dits del peus. Mentrestant ens preguntam si algun dia s'arribarà a donar solució a aquest problema.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

La família Bennassar Mayol "Carboners"

7 germans (d'entre 84 i 69 anys) tots vius, nascuts, batiats i casats, resideixen a Montuïri

Seria entre els anys 1915 i 1920 quan Toni Bennassar Garau, de Caimari, carboner i tallador de llenya de professió, que vingué per construir una sitja de producció de carbó a Tagamanent. D'un principi pensava estar per Montuïri una curta temporada, però després d'aquesta primera sitja va seguir fent-ne per altres garrigues: en va fer per dins ses Rotes, pel puig d'en Bord, per Albenya, per Son Trobat i per altres llocs. Avui encara trescant per dins aquestes garrigues trobam les seves petjades. A bastants llocs hi ha el redol de les sitges que havia fet així com restes de barraques on havien de romandre per vigilar-la nit i dia.

Estant amb aquesta feina, com que a vegades es passejava pel poble, va conèixer i va entaular relacions amb una formosa i agradosa dona montuïrera; Joana Aina Mayol Miralles "Xiva". S'enamoraren i dia 26 de juny de 1920, davant Sant Bartomeu, don Gregori Barceló, aleshores rector, es casaven. Matrimoni que ha esdevingut un arbre abundós i de bona fruita.

7 fills varen engendrar, cinc mascles i dues femelles. Són aquests:

Antoni, 84 anys, casat amb Francesca Verger, té dues filles, una néta i dos néts. Miquel, casat amb Francesca Gomila, un fill, un nét i dues nétes. Joan, casat amb Catalina Fullana, dues filles bessones, dues nétes i dos néts. Magdalena, casada amb Guillem Miralles. un fill. Gabriel, casat amb Antònia Verger, dos fills, dos néts i una néta. Margalida, casada amb Joan Cerdà, un fill, un nét i una néta, i Jaume, de 69 anys, casat amb Joana Gomila Roscar, una filla.

A Montuïri de malnom són Carboners. Els diuen així perquè tots han fet de carboners ajudant al pare i a la mare a compondre sitges de producció de carbó. El malnom del seu pare a Caimari era "Porret" i el de la seva mare, a Montuïri, "Xiva".

El motiu d'escriure referent a aquesta família ens el mou el fet que són molt coneguts de tot el poble, amics de tothom i s'ha esdevingut un cas insòlit que possiblement no se'n trobaria cap altre ni aquí ni a altre lloc.

Els 7 germans Bennassar Mayol: (d'esquerra a dreta) Jaume, Gabriel, Joan, Miquel, Antoni, Margalida i Magdalena

El fet és que són 7 germans, tots són nascuts, batiats i casats a Montuïri, les seves respectives parelles i els seus fills també. Sempre aquestes famílies hi ha viscut i hi viuen. Tots ja estan jubilats són vius i ben amics. Segurament és la família més montuïrera del poble. Ells s'hi senten, es troben bé aquí i estan satisfets i encantats d'esser-ho.

Com que és un cas que no s'esdevé –ho consideram un cas rar- les famílies Bennassar des de fa anys celebren la seva bona amistat, enteniment i germanor juntament amb les respectives parelles, amb un bon dinar a la caseta de Son Barceló on hi habitaven els seus pares i on també hi construïren un sitja. Ho celebren tenint en la seva memòria els seus progenitors, que si bé no hi són físicament estan dins la seva imaginació i consideren com estarien de contents i satisfets de veure tota la seva família reunida i plena d'estima mútua. Cal remarcar que quan havien tret el carbó de la sitja convidaven a les monges de Caritat i del Puig a arreplegar carbonissa.

Avui en dia, no és notícia destacada que parelles se separin. Sembla que per poc que discuteixin, que un d'ells es malpensi que tingui un amic o amiga, per dificultats econòmiques, incompatibilitat de caràcters, com s'usa dir ara, o pel motiu que sigui, el fet és que el cap d'un cert temps de conviure junts bastants parelles, siguin casat o no, se separen i cadascú a ca seva i els cans a Son Coll, com deim amb expressió mallorquina.

També es donen casos entre els germans que per qüestions de repartiment d'herència, malentesos o altres causes sorgeixen bregues, entre ells no se saluden i no mantenen amistat de bons germans. Tots aquest casos de disgusts i mal entendre's dins les famílies no compten amb els germans Bennassar Mayol, "Carboners", on sempre s'han entesos, s'han donat una mà un amb l'altre quan ha estat precís. I allò més important és que s'han estimat i s'estimen com a bon germans.

Molts d'anys i enhorabona germans Bennassar Mayol, felicitació que feim extensiu als fills, néts espòs o esposa. Que la vostra germanor perduri per sempre més.

SION NICOLAU

Na Joana de s'Estanc

L'empresa que regenta ja ha passat per tres generacions

Na Joana Maria Rosiñol Miralles, va néixer a Montuïri dia 26 de maig del 61, ha estudiat COU i tècniques empresarials. Abans d'encarregar-se de l'estanc havia fet feines administratives i a la fàbrica de sifons del seu pare. Les seves afeccions consonen amb els seu caràcter individualista, són llegir i viatjar.

- Quants d´anys fa que tens l´estanc?

- Ja en fa la "friolera" de 8-9 anys. Ho vaig agafar pel meu compte l'any 1996.

- Quin horari teniu?

- Tenim obert cada dia, de dilluns a divendres, obrim des de les 8'30 fins a les 13'30, i els capvespres de 16'30 a 20'30. Els caps de setmana la cosa canvia: a l'hivern els capvespres dels dissabtes, obrim, però a l'estiu, no. Els diumenges només obrim els matins.

- Com decidires fer-te'n càrrec?

- Encara que l'estanc ja ha passat per tres generacions dins la meva família, jo ho vaig agafar per rendabilitzar una inversió. Vos puc dir ben clar que no és per vocació.

- Quantes persones hi feis feina?

- Jo com encarregada més una persona, na Margalida, que està assegurada i normalment hi és els horabaixes.

- Qualsevol persona pot posar un estanc?

- Quan se'm va presentar l'oportunitat de posar en cap meu l'estanc hi havia una llei que deia que només podien passar de pares a fills, actualment la normativa ha canviat.

- A més de l´estanc quins altres productes i serveis donau?

- A més dels productes típics que podem trobar a un estanc, com són tabacs, premsa, segells... vaig pensar que havíem d'ofertar productes que no estiguessin explotats dins el poble, per exemple el revelat de fotos, objectes de regal, papereria especialitzada,...

- Quin tipus de clientela teniu: fixos i ...?

- Canvia molt segons les hores, els matins gent que no és activa dins el món laboral, jubilats, mestresses de casa, estrangers que vénen a viure aquí de relax i volen estar al dia. L'horabaixa gent més jove que necessita cobrir unes exigències immediates: material escolar, fotocòpies...

- Estar situats a un lloc cèntric del poble us dóna més clients?

- Sempre ajuda però és una "arma de doble fil", ja que la gent és mou en cotxe i el fet de no trobar aparcament minva el clients. A vegades els dissabtes que ve gent de fora poble es queixa de la ubicació. Jo pens que una zona peatonal té molt poca sortida, tornam uns còmodes.

- Com dus això d´ésser empresària?

- La veritat és que m'agrada més estar a darrera que a davant. L'organització i la gestió és el que millor duc més que estar de cara al públic.

- Quins avantatges i/o inconvenients destacaries de la teva feina?

- Crec que l'avantatge principal és que pot tallar quan vols. I un dels inconvenients és l'horari que et fa estar esclava unes 12 hores diàries. A més la competència d'internet; és molt còmode no moure's de casa per comprar.

Hotel Rural Es Figueral Nou
Es Pati de Montuïri
Restaurant
Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets
Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

- I ja que parlam d'inconvenients, l'entrada de l'euro com ha afectat les vendes ?

- Ha suposat un canvi a efectes global. L'economia diària s'ha encarit, i això, evidentment, fa que parlem d'una mateixa clientela però amb un poder adquisitiu més baix.

- Coneixes la nova associació de petita i mitjana empresa que s´ha creat recentment al nostre poble? Què en penses?

- Pens que té futur si es fa molta, molta feina. Parl de cada dia, unes quantes hores per arribar a trobar una idea molt clara del que és vol fer, ja que tenim molta competència dels pobles veïnats, no tenim artesans i és difícil lluitar contra les grans zones comercials que per mala o bona sort tenim tan a prop.

- Com veus el present i el futur del nostre poble?

- Estam al centre de l'illa, això és un avantatge molt gros. Hauríem d'aprofitar el volum de gent que passa per la carretera, algunes multinacionals ens haurien d'ajudar que la gent s'aturàs al nostre poble i fomentar totes les iniciatives de la gent jove i potenciar el fet de viure a un poble, on realment la qualitat de vida no és tan dolenta.

- Com aprecies la gent del poble?

- M'agradaria que ens ajudàssim els uns als altres, que no hi hagués enveges, l'esperit de poble és mal d'inculcar s'hi ha de néixer. S'ha de valorar la sort que tenim, poder anar a peu a escola... A nivell empresarial necessitam artesans que ensenyin als joves aquests oficis perquè a la llarga farà que la gent del poble no es desplaci a un poble del voltant per adquirir productes que perfectament podríem elaborar aquí, ja que disposam de la mateixa matèria prima. Els montuïrers hauríem de valorar el que es fa i es ven a Montuïri.

- Vols afegir alguna cosa més?

- Des d'aquí voldria encoratjar la gent jove a muntar negocis, és difícil i dur molta paperassa, però val la pena, ja que els comerços donen vida i bona economia al poble.

BEL MAYOL I MANERA
MARIA ANTÒNIA RIGO

Noves obres del P. Martorell

La darrera és un "Aplec de peces per a orgue sense pedal per a joves organistes"

Una altra fou estrenada a Roma fa poc temps

Tot i els seus 92 anys, el P. Antoni Martorell es mostra incansable amb la pròpia dèria musical. No debades tota la seva vida l'ha dedicada en cos i ànima a la música. Vingué a Montuïri el passat 21 de maig convidat per l'Associació de Persones Majors de la qual ell n'és soci d'honor. I aprofitàrem per demanar-li de les seves darrers obres. I ell amb tota amabilitat ens contestà que està acabant un "Aplec de peces per a orgue sense pedal per a joves organistes", sobretot perquè aquests, en no poder dominar l'orgue amb plenitud degut a no conèixer la tècnica del pedal, puguin afrontar aquest aplec de pensaments musical breus i de fàcil execució. Ha curat aquesta edició l'editorial Boileau de Barcelona, la qual igualment ha publicat com annex el corresponent disc.

També acaba de compondre "Una gran partita", (un tema amb variacions) per a grans orgues, obra que ja s'ha estrenada a la Sala Nervi de Paolo VI (Vaticà - Roma).

Actualment "estic engrescat –ens deia– en "El càntic de les criatures, de Sant Francesc d'Assís", si bé aquesta encara no té data d'estrena.

Abans d'aquestes composicions, però de temps recents, havia compost "Preludio capriccioso" per a violí i pino i també "Sonata per tromba e órgano", ja estrenada en diverses ocasions.

Finalment cal afegir que la Coral "Mont Lliri" te en previssió retre al compositor montuïrer un homenatge en data no determinada. - **0. A.**

Restaurant Es Molí d'en Perons

Menú dies laborables • Cuina internacional • Parrilla

(Dimecres, tancat)

C/ Es Molinar, 51 • Tel. 971 64 65 08 • 07230 Montuïri

SALUT

Dolors vertebrals

Dolors d'esquena (II)

El mes passat dèiem que el dolor podia ser localitzat a nivell cervical alt, que correspondria a la rel segmentària de C_1-C_2 o C_2-C_3.

Dita afecció en aquest nivell pot esser causa d'un dolor que es localitza poc més o manco a nivell des d'on neix el pèl. En prémer damunt aquesta zona es produeix un fort dolor, que fins i tot pot irradiar a nivell de la zona frontal i en l'ull o zona periostotària (inflamada) del mateix costat.

Sempre o gairebé sempre és un dolor unilateral. No poques vegades el malalt perceb una sensació com si li donàssin punyides a la zona.

Quan el segment afectat és el C_3-C_4 o C_4-C_5 unes vegades el dolor irradiarà a la mandíbula o zona anterior del coll o zona para-esternal (en mig del pit). Finalment, quan l'afectació és cervical baixa, C_5-C_6, C_6-C_7, C_7-D_1, el dolor certes vegades sol romandre a la base del coll, si bé és més freqüent que irradiï a l'espatla i al braç fins als dits de la mà. És el què anomenam una neuràlgia cervicobraquial (pertanyent al braç). Es manifesta per un rigorós dolor, molt intens, que recorr des del coll, braç, avantbraç, com el cúbit i el radi, i dits de la mà.

Segons on es localitza el dolor podem saber quin segment és l'afectat. El dolor se sol sentir més de nit que de dia. No és infreqüent que qualque malalt hagi de dormir algunes hores a una butaca.

Tots aquests dolors són provocats pel desperfecte dels discs intervertebrals o les caselles articulars de les petites articulacions.

Sols en casos molt excepcionals la causa pot esser d'una altra etiologia. Així i tot no podem oblidar que hi ha altres causes molt més greus, les quals poden esser motiu d'una neuràlgia cervico-boquial, com és el cas d'un procés tumoral d'un càncer de mama o de pulmó. El tractament en gairebé tots el casos és mèdic.

Què volem dir quan parlam de tractament mèdic? Idò senzillament que disposam d'uns medicaments que poden curar o, millor dit, poden fer desaparèixer el dolor.

Els medicaments més útils són els analgèsics, tipus aspirina, encara que és més aconsellable el paracetamol, que no produeix problemes gàstrics. Com també són aconsellables les vitamines B_1, B_6, B_{12}.

S'han d'evitar els antiinflamatoris, ja que, en no existir inflamacions, tan sols actuarien pel seu efecte analgèsic.

Els corticoides es poden emprar uns pocs dies.

En tots aquests casos si no existeixen contraindicacions, el millor tractament és la manipulació vertebral, la qual sols la pot realitzar un metge que sàpiga, primer, com es fa, segon, si està indicada o no, tercer, si existeix o no inflamació, quart, si existeixen o no processos infecciosos o si existeixen o no processos malignes, etc.

Els medicaments més importants són els analgèsics suaus, calor local, repòs i saber aguantar un poc i no perdre la paciència. S'ha d'aprendre no poques vegades a conviure amb el dolor.

En tots aquests casos el dolor es temporal, és a dir, pot durar uns quants dies i desaparèixer.

Als qui els agrada operar-se –hi ha bastants malalts masoquistes– d'immediat, els diria que s'ho pensin tres dies a la setmana durant un mes.

De cada mil casos, n'hi ha un que és urgent, la resta es curen... fins si tot sense metge i sense medicines.

Sense voler he oblidat la torticolis. És l'afecció més freqüent del coll. Amb repòs, no moure el coll –paracetamol– i calor local. Es curen el 100 per 100 dins un parell de dies.

MIQUEL LLABRÉS

Tiberi

Menjars cuinats i càtering

Oferim qualitat i confiança

C/ Andrea Doria, 46
07014 Palma
Tel. 971 733 062
Mobil. 676 40 63 86

Servei exclusiu de **càtering** per a noces i banquets

Cases de Els Calderers (Sant Joan), Son Maixella (Valldemossa), Comasema (Orient)

Buffets per endur-se'n per a celebracions familiars, comunions i aniversaris

Servei a empreses, presentacions, convencions, esdeveniments i dinars d'empresa

Menús a mida, servei de cambrers i cuiners

Menjars preparats per endur-se'n

Transport i servei a domicili

Menú diari al Restaurant LLAR DE LA JOVENTUT-CONSELL DE MALLORCA, (C/ General Riera, 111 de Palma) Tel. 971 17 37 77

GLOSA

Festa en el Puig de Sant Miquel

Verge de la Bona Pau
a veure-vos hem vengut
donau-nos pau i salut
dolça Mare si us plau.

Ajudau els cuidadors
que cuidam els més malalts;
Mare de Déu guardau-nos
de donar cap passa en fals.

Vos que esteis, Verge estimada,
dalt del Puig de Sant Miquel,
quan l'hora sigui arribada
dui-nos amb Vos en el Cel.

ANTÒNIA ADROVER ROIG

25 maig 2005.

GLOSAT
Al·lotes, mirau-vos-hi!

Ell.- Que jo som sa teva vida
i que també me vols bé
menys quan te negues a fer
una cosa tan senzilla;
te jur per lo que perilla,
si fas mal el pagaré.

Ella.- En quan a s'expressió
quan jo la veig tan impia,
que em dóna hipocresia
pena, vergonya i calor;
no me'n parlis, fer el favor
que si mil boques tenia
en totes mil te diria
no, i no, i sempre que no.

Ell.- No ho pareixia, esser
d'aqueixa conformitat,
i és que el teu cor tan ingrat,
dolent a més no poder;
i ara per negar-te
a lo que t'he demanat,
sent i me veig obligat
amor meva, a deixar-te.

Ella.- Que sent! Oh Déu meu, clemènci'
donau-me en la vostra mà
força per jo suportar
tota aquesta violènci',
fora por, fora tandènci',
faràs com t'assemblarà,
queda s'assumpte i està
a sa teva consciènci'.

Ell.- Vols dir, tant t'és com no t'és
i em dius tan extravagant
que el ser més ignorant
s'hauria dat per entès;
cau per si sol dar son pes;
aguanta't com jo m'aguant,
emperò d'aquí endavant
si em veus no me diguis res.

Ella.- Ah, te'n vas?
Ell.- Sí, per a sempre,
plany lo que m'has enredat.
Ella.- Fals, traïdor, vil cor ingrat;
ara sí, veig clar l'exemple;
i qui la vida contempla
mai sol esser enganyat;
tu planys perquè t'he escapat
d'un engany més gros que un temple.

Ell.- Te jurava haver rentat
amb sa sang ses meves tares;
si em donaves proves clares
en senyal de voluntat;
si de venir m'he deixat
te pregunten els teus pares,
m'és igual, si no repares
en dir-los sa veritat.

Ella.- No t'ha de preocupar
com sortiré des mal pas,
si me deixes i te'n vas
m'estim més així quedar
baix sa poquedat que e fas
que no ve donat es cas
d'ells i tot 'ver de plorar.

Ell.- Podria esser que algun dia
em recordàs que he tengut
un amor i s'ha perdut
per sa teva dolentia;
lo que d'apreci sentia
tot ha fuit, ja s'ha perdut;
ha tornat odi crescut
aquell bé que te volia.

Corol·lari

La pobreta va quedar
passant pena i pensativa
per haver estat tant esquiva
i recta amb so mal obrar.

Al·lotes així se fa
si vos hi veis qualque dia
que faceu igual voldria
de sa que el desprecià.

Aquell cor musti ja medra,
ja no plora com primer,
sols record de l'amor té
ja es sortit d'aquella veda.

Molí den Perons (1920)

Però el qui no és de pedra,
lector, com saps i jo sé
que aquell que ha volgut bé
poc o molt sempre li queda.

Posa amb un altre fadrí
unes amors vertaderes;
aquell no tengué maneres
més que ses de casar-s'hi.

Al·lotes mirau-vos-hi
amb amics i companyeres
deixau anar ses quimeres
perquè tenen un mal fi.

TÒFOL MASSANET "PARRÍ"

Es tracta d'un tros que m'he recordat d'una plagueta que vaig trobar escampada dins un caramull de papers a una possessió del terme de Llucmajor, quan jo, de jove, allà feia de pastor.

Restaurant
PUIG DE SANT MIQUEL
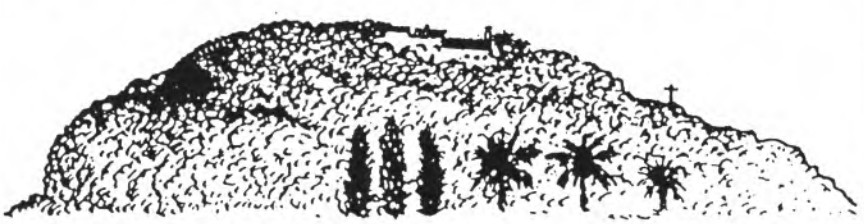
Cuina mallorquina
Forn de llenya
Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

VESTIGIS DE LA NOSTRA HISTÒRIA

Les vestimentes dels avantpassats

Els catalans vinguts a la conquesta de Mallorca, degut a la convivència amb altres ètnies: moros i cristians indígens, que ja vivien a l'illa, sembla que acceptaren part del seu vestuari; tal volta degut a clima en part, un poc distint, de les terres d'on procedien.

Per evitar confusions les autoritats regularen el llarg de les gonelles o faldes de les dones i així s'assenyalava la diferència d'estament. Els jurats podien donar ordres sobre els ornaments excessius de les fembres.

A la possessió de Mianes es troben uns quants grafits que representen una parella de pagesos complint les tasques de la llar.

Dibuixats en sanguine i pel seu estat de conservació semblen molt antics. Crida l'atenció la barretina del mascle, que tal volta ja l'empraven a l'illa; el seu color indicava la professió a qué es dedicava el seu portador.

Són moltes les publicacions fetes damunt aquest tema. Començant per l'obra "Die Balearem" de l'Arxiduc Lluís Salvador, que tant profunditza dins la nostra cultura, fins a altres de menor empenta que, així mateix, tenen un encant especial per esser escrites per gent de la nostra terra.

Ara bé, hem considerat seria interessant donar a conèixer part de les nostres recerques fetes a papers que tal volta foren escrits dins el nostre terme.

Es tracta d'"El llibre de la curació de l'heretat de Ferrer de Comelles administrada per lo Sr. Melchor Comelles", any 1707.

Conté aquest llibre despeses fetes a la casa i entre altres prendes de vestir ens cita:

Calces de cotó, sabates per al senyor, sivelles d'argent, camies i calçons, juba i calçons de durant, capell, calçons de lli, calces blanques, barret, calces negres, ximberge (casaca) de drap, etc.

També sabem que en Joan Antoni Fullana del Figueral de Campos emprava sabates de dues soles.

Cal dir que la roba dels servents era diferent i moltes vegades el senyor els havia de bestreure doblers per poder comprar una mudada o arreglar la que tenien.

Els homes solien dur calçons de llista o d'indiana, camia, guardapits, juba, sabates o varques.

Les dones: gipó d'estam torçut o de cotonet, mànegues, calces, xoquins o sabates, faldes d'indiana, rebosillo de filadís i seda amb randa que podia esser blanc, enagos (enagües), davantal, etc.

Dona montuïrera de principis del segle passat amb vestimenta de l'època

Podem adonar-nos de la importància que aleshores tenien les moreres a Mallorca per alimentar els cucs de seda amb la següent dada: "Se compra seda per filar, se debana, se tenyeix, se posa als canons i se teixeix". Era per fer prendes de vestir per a la senyora.

Ara ens sembla inusual, encara que llavors era corrent, vendre o subhastar la roba dels que morien: "deu sous per comprar tres llençols, sis torcaboques i altra roba que se ven en casa de madò Damiana, ja difunta".

I són moltes les senyores que en el seu testament deixen alguna peça de la seva roba a les criades.

Recordem que en la nostra infantesa molts hem vist els nostres vells abrigats amb una pellissa, que era una pell de cabra adobada, la qual es col·locava a l'esquena i es travava al davant amb dues corretges. Es diu que els pastors portaven aquesta peça, encara que l'empraven altres homes.

Després de fer un breu resum dels vestits antics, cal remarcar que aleshores no hi havia "prêt a porter" i les prendes s'apedaçaven molt, les cosidores, sabaters, capellers, etc. tenien prou feina; tot era molt costós i es feia precís usar-ho fins que, de vell, s'esquixava.

CATALINA VERGER

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

Guillem Forteza Pinya (1892-1943)

Un gran arquitecte "montuïrer"

Arquitecte "montuïrer", entre cometes, perquè no va néixer a Montuïri; però hi deixà dues obres ben representatives de dos dels estils arquitectònics conreats per ell mateix. La casa número 24 de la Plaça Vella és una esplèndida mostra de l'arquitectura *regionalista;* les escoles públiques, "Joan Mas i Verd", també esplèndida mostra d'arquitectura *racionalista.*

Guillem Forteza (les dades i dates d'aquest escrit les prenc de la "Gran Enciclopèdia de Mallorca") nasqué a Palma el 1892. Estudià arquitectura a Barcelona, on es llicencià el 1916. Retornà a Palma el 1917. Part de la seva arquitectura s'inscriu dins el corrent regionalista, relacionat amb el noucentisme català (n'és exemple el Gran Hotel, situat a la Plaça Weyler, de Palma, i projectat (1901-1903) per Lluís Domènec i Montaner) i amb l'arquitectura tradicional mallorquina. Aquesta té per fonament la sobrietat, senzillesa i harmonia amb l'ambient i el paisatge. La mallorquinitat atemperà la profusió decorativa del modernisme i la fusió d'ambdues generarà l'arquitectura regionalista amb personalitat pròpia.

L'exemple més famós d'aquest tipus d'arquitectura de Guillem Forteza és el Palau de Marivent. Casa senyorial de tipologia residencial, projectat el 1923-25 a instàncies del mecenes grec Ioannes Saridakis, mort el 1965. La seva vídua, Ana Marconi, donà l'edifici a la Diputació Provincial de Balears, que posteriorment el convertí (1973) en residència estival destinada a la família reial espanyola. Si contemplam amb curiositat arquitectònica l'exterior de la casa citada de la Plaça Vella, hi trobarem entre ella i Marivent un inconfusible aire de família.

Durant la Segona República, Guillem Forteza introduí el corrent arquitectònic racionalista en el disseny de determinats grups escolars. Aquesta arquitectura, ben distinta de l'anterior, cerca el que convé racionalment per fer una determinada classe d'edificis. La finalitat funcional predomina sobre altres valors, per exemple els decoratius, i els edificis d'aquest estil tendran els elements necessaris i suficients i només aquests. Basta que pensem o contemplem el joc exclusiu de línies verticals i horitzontals de les nostres Escoles per entendre el seu racionalisme.

Guillem Forteza, arquitecte, també va esser un gran patriota. El 1931 publicà "Pel ressorgiment polític de Mallorca", un recull d'articles i conferències on propugnava un nacionalisme basat en la democràcia, en la cultura i en la fidelitat a l'origen i a la llengua. El 1978, amb el mateix títol citat, l'Editorial Moll en publicà un recull, d'aquells articles i conferències. Incluí, després de quaranta anys, els que no havien perdut actualitat i vigència. En copiaré una mostra. Sobre l'elogi de la llengua pàtria escriu en el 1931 i en l'estil literari propi d'aquell temps: "... havíem manifestat l'imponderable valor que per nosaltres representa (la llengua mallorquina); valor insubstituïble, valor el més significatiu, vertadera arrel de la nostra ànima, veu i color dels nostres sentiments; floració del nostre pensament, bàcul de les generacions a través dels segles, far de salvació de la nostra essència psicològica enmig del cruel centralisme opressor que tot ens ho ha deixat desfigurat i estèril".

Mostra d'arquitectura regionalista

Guillem Forteza Pinya (Palma, 1892-1943). Arquitecte, urbanista, polític i "montuïrer".

JOSEP OLIVER I VERD

Mostra d'arquitectura racionalista (Foto dels dies de la inauguració)

Enguany l'anyada pinta bé

Des de fa mesos, mitjançant les previsions meteorològiques que ens mostra la televisió, hem vist que per amples comarques d'Espanya pateixen una forta sequera amb pocs precedents en els últims 100 anys. Els sembrats ja no tingueren prou humitat per brullar, i entre gelades i no haver plogut d'hora per amples comarques espanyoles no es collirà gairebé res. Darrerament si que ha plogut, i aquestes pluges han estat ben rebudes però pels conreus de cereals i llegums de secà han arribat tard.

Per Mallorca, però, especialment per Montuïri, encara que per abril i maig caiguessin quatre brusques, que són les més necessàries pels sembrats acabar de créixer i ben granar, l'anyada es presenta normal, tirant a bona.

El fet és que d'enrere va ploure bastant i el terreny està amarat.

Pels voltants de la vila ja comencen a collir ordi i al dir dels pagesos ha granat bé

Està clar que si el mes d'abril hagués estat mes plujós pels sembrats hagués anat d'allò millor. Perquè si bé pels comellars, els cereals han ben espigat, en canvi hi ha llocs de terres més primes i permeables que no es collirà res o poca cosa.

Un vell refrany diu: *Vuit dies ençà vuit enllà, per Sant Marc* (25 abril) *la pluja no pot mancar.*

Aquest popular refrany dóna entenent que la pluja de les acaballes del mes d'abril és de molta importància per als sembrats, majoritàriament els cereals. També si no ha plogut prou durant l'abril i plou la primera quinzena de maig, encara va bé. Passada aquesta data i segons vells pagesos la pluja en lloc de donar lleva

En quant als llegums ja no té tanta importància. Les pluges bones per les faveres són les de març o començament d'abril ja que pel maig les bajoques ja han granat i a més se seguen o arrabassen quan encara són grenyals i en aquest estat permet segar-les en hores de sol; mentre que si s'espera que siguin ben seques les han de recollir de bon mati i que hi hagi rosada o humitat perquè sinó les bajoques cauen al sòl. Els ciurons diuen que només han de mester aigua per sembrar-los i cuinar-los. Referent a aquest llegum si es topa amb un any de primavera plujosa sol patir diverses malalties que fins i tot maten el ciuroner.

Ens trobam en el mes de juny i pel *juny la falç al puny*. En temps passat s'havien acabat de segar les faveres i començaven en alguns llocs a segar ordi. Avui en dia no té aquesta dita gens de significat, ja que de falç no s'empren.

Per les bones terres montuïreres l'anyada es presenta bona. Veim com blats i ordis han ben espigat i els sementers amb els sembrats onejant quant fa un poc de vent, fan bon aspecte.

Però encara no hem batut i *no es pot dir blat fins que està dins el sac.* ja que revessos meteorològics, com una calabruixada, una dolenta ventada, altes temperatures o excés de pluges tota l'anyada es pot fer malbé.

SION NICOLAU

RESTAURANT
ES REVOLT
Especialitat en
Pa amb oli amb sípia • Frit
Carrt. vella de Palma, s/n • Telf. 971 64 66 00 • Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

La rebuda de les cossieres

La foto correspon a dia 10 de desembre de 1956 davant la façana de l'antic ajuntament quan les jovenetes que a Madrid varen interpretar els balls dels Cossiers havien aconseguint una setmana abans (dia 3) el primer premi nacional de dansa antiga en el concurs nacional organitzat per la secció femenina de falange espanyola i foren rebudes així a la vila.

Les vuit *cossieres* que veim ballant aquí són Francisca Xamena, Joana Xamena, Joana Amengual *de ses Veles,* Francisca Mas *Soqueta,* Francisca Verger *de cas Secretari,* Joana Grimalt *Niu,* Margalida Mora *Baca* i Catalina Arbona *Quelet.* El flabioler era l'amo en Joan Grimalt *Niu* i el dimoni, *Es Millonari.*

Entre els espectadors hem pogut destriar Pep *Patró,* Joan *Niu,* un *Queló,* Pep *Malherba,* Francesc Ginard *Manescal,* Antònia *Pubila,* Maria *de Sa Costa,* Catalina Verger, Antoni *Domàtiga,* Rafel *de Son Reus,* sa mare, l'esposa del Secretari, Sebastiana *de ses Veles,* Joana Verger *Escolana,* Maria Arbona *Quelet,* la mare dels *Tecs,* Coloma Miralles de *Can Vermell,* Jerònia Sampol, Miquel *de Sa Butigueta,* Jerònia *Badia,* Margalida *Solandera,* Maria *Putxa,* Antoni de *ses Escoles,* Pep Sampol, Catalina *Pelut,* Aina Socias *Vermell,* Catalina Moragues, Maria *Baca,* la mare d'en Miquel Cardell... i altres... i tots els que donen l'esquena.

Aquestes al·lotes havien vengut amb vaixell i al port les va esperar *sa rúbia* d'en Tomeu de *Galiana.* Abans de retornar a Montuïri, just devora el mercat de l'olivar, foren convidades a xocolata amb ensaïmades amb doblers que els havia donat l'Ajuntament i... (mirau si foren honrades) encara tornaren 2.000 pessetes. A Madrid havien estat a una pensió, però de baixa categoria, tanta que gairebé no hi havia banys per a tothom. Això sí, menjaren molt bé. Allà les nines anaren al teatre espanyol on pogueren contemplar la sarsuela *Donya Francisquita* (però des del galliner perquè els doblers de què disposaven no donaven per a més), i els homes, al futbol i tots a fer alguna excursió de les organitzades per agències a la capital de la nació.

En aquesta foto, que fou captada des de damunt el graons, encara es destria, al fons, l'edifici de la casa de la vila vella, enderrocada deu anys després i situada, com és de domini comú, on ara hi ha la plaça, just davant l'actual ajuntament.

Contat per Francisca Verger

Els alevins, campions de grup

L'equip aleví de Montuïri el passat dia 19 de maig es va proclamar campió del grup B de Mallorca de la seva categoria, un equip molt competitiu i ben dirigit per Biel Nicolau a qui s'ha d'atribuir bona part de l'èxit d'aquests al·lots. Basta dir que considerant sols els tres darrers partits veiem que varen marcar 28 gols i en el que manco, fou en el darrer, jugat contra l'Algaida, a qui sols n'hi feren 8.

Després d'aquests decisiu encontre retornaren a Montuïri i exterioritzaren el seu goig pels principals carrers, amollaren coets i pujaren a la balconada de l'ajuntament i des d'allà de bell nou manifestaren aquesta alegria.

Una vegada haver-se proclamat campions de grup, els alevin de futbol 7 pujaren a la balconada de l'ajuntament de d'on exterioritzaren el seu goig

Ara jugaran una lligueta amb els millors dels altres grups i posteriorment de les altres illes per així decidir el campió regional.

Des d'aquí vagi la nostra enhorabona!

La 4ª jornada del Pla de Mallorca, a Montuïri

La participació va superar els 200 ciclistes

Així estava la plaça just abans de donar la sortida als corredors

La 4ª jornada del XXI Trofeu Ciclista Pla de Mallorca - Gran Premi "la Caixa" disputada dia 22 de maig fou organitzada pel CC Montuïri i patrocinada per l'Ajuntament de Montuïri, una etapa en ruta que es va desenvolupar sobre un circuit de carretera amb la pancarta de meta situada a plaça, que passava pel creuer de son Company, Creuer de Sant Joan, son Costa i Montuïri. Un itinerari de 14 quilòmetres amb les dificultats de son Costa i la passada per dins Montuïri, quasi consecutives. Dues voltes pel Pla Petit (32 Km) i quatre pel Pla Gran (64 Km). Els guanyadors de la jornada han estat Toni Garrido, de l'AC Algaida, en el Pla Petit i Carles Borràs, del Bicicletes Caldentey, en el Pla Gran.

En el Pla Petit, el guanyador va marcar un registre de 51 minuts i 43 segons, a 37,125 quilòmetres per hora. Pel que fa al Pla Gran, hi han participat 119 ciclistes a la qual el guanyador va invertir un temps d'1 hora, 37 minuts i 21 segons, a 39,445 k/h.

Guillem Morlà, president del Club de Bàsquet de Montuïri

"Si les minis aconsegueixen el campionat de Balears hauem de fer una festa grossa"

Guillem Morlà Jaume acabà el mandat com a president del Cub de Bàsquet de Montuïri, qui a l'assemblea anual celebrada el passat 27 de maig va aprofitar per expressar el seu agraïment a tots els membres de les juntes directives de les que ha format part. Amb ell també va cessar Maria Magdalena Serra per complir els 4 anys a la junta.

Per altra part s'afegeixen a la junta, Antoni Jaume, Catalina Mascaró i Margalida Amengual i continuen el mateix Guillem Morlà, Vicenç Alcolea, Miquel Barceló, Francesca Bauçà, Margalida Sampol i Bartomeu Pont. Tots aquests es reuniran a principis de mes per elegir entre ells el nou president. Tot seguit el president en funcions ens donava la seva impressió de la temporada que acaba.

– Consider –digué– que enguany ha estat una temporada durant la qual tots els qui som aficionats al bàsquet i hem anat al nou pavelló hem gaudit, especialment amb els equips mini i primera autonòmica a la darrera fase de la temporada. Els altres equips locals han estat més o manco regulars, ja que en el transcurs de la temporada han enregistrat alts i baixos i s'han classificat a un lloc molt digne; si bé crec que la satisfacció en assolir el campionat de Mallorca de minis, que ens acaben de donar aquestes nines de Montuïri, ha estat grossa. Amb aquest planter hem de suposar que hi pot haver un bon futur, en el Bàsquet de Montuïri.

– Són totes de Montuïri?

– Pràcticament totes ho són, encara que en tenim una de Llucmajor, una de Petra i una de Manacor i són les úniques externes que juguen; i tot perquè anàvem curts de nines.

– Altres nines més petites en perspectiva?

– Sí. I ho hem d'agrair a Antoni Jaume qui està portant a través de l'APA un grup de nines que també estan iniciant la seva activitat de bàsquet. Prepara 17 nines amb una projecció molt important, tant és així que podem dir que el Club de Bàsquet de

Montuïri amb la seva vessant femenina, té un futur assegurat.

– Enguany, entre tots els equips participants, quantes nines són de Montuïri.

– Aproximadament n'hi ha 35.

– I que no són de la vila?

– Unes 13 o 14. De sèniors, 2 de Llucmajor, 2 de Binissalem, 1 de Sineu i 1 de Lloret. Les altres, a la resta dels equips.

– De qualque manera haureu de compensar aquestes externes?

– No. A les úniques que abonam el quilometratge per assistir als entrenaments, ja que per venir als partits no donam res a ningú i tenint en compte que vénen d'enfora, és a les de Binissalem. És l'única despesa per aquest motiu.

– I els entrenadors?

– A aquests sí; els compensam en quant als quilòmetres i a l'esforç que els suposa. Un ve de Palma, un de Manacor i una de Llucmajor. Han de venir 4 vegades a la setmana més les molèsties i desplaçament.

– I les anades a poble extern dels equips?

– Els pares de les jugadores de tots els equips base es turnen per acompanyar i així no hi i ha hagut problemes mai i no costa res al club.

– Què penses si les minis obtenen el campionat de Balears?

– Si dia 5 de juny en venir de Menorca hem assolit el campionat de Balears de categoria minibàsquet, s'haurà d'organitzar una festa amb la participació de l'Ajuntament.

– Vols afegir fres més?

– Sí: donar les gràcies als patrocinadors i col·laboradors que han aportat la seva ajuda econòmica al club, especialment *Materials de Construcció Manera, Restaurant Munper, Grup Drac, Seguridad y Limpiezas* i *Ajuntament de Montuïri.* I una menció particular a Toni Jaume pel suport que ha donat al Club de Bàsquet de Montuïri, especialment en la vessant tècnica.

O. ARBONA

HERBALIFE. DISTRIBUIDOR INDEPENDIENTE
José Manuel Rodríguez
NUTRICIÓN CONTROL DE PESO
CUIDADO PERSONAL
C/ Emili Pou 27 07230 Montuïri
Pide tu cita al tf: 669 84 26 30
E-mail : jmrt68@hotmail.com

El Montuïri, un any més a III Nacional

S'ha classificat el 12è

Joan Pocoví deixa la presidència

El Montuïri sense les peripècies d'altres equips, ha aconseguit salvar la categoria i s'ha classificat en el lloc dotzè, un poc més avall que la temporada passada, que fou el 7è.

L'altra notícia és el cessament de Joan Pocoví. A la pròxima assemblea s'haurà d'elegir un altre president. Així i tot cal considerar que durant el seu darrer mandat l'equip ha conservat la categoria.

El Montuïri Benjamí amb el seu entrenador

Resultats del passat mes de maig

Manacor, 4 - Montuïri, 2

Després que el Montuïri obtingués una avantatge de 0-2 encara es va veure remuntat pel Manacor a la mitja hora de la primera part, si bé ja fou en el darrer minut del partit quan el resultat assolia el 4-2 definitiu. Fou un dels millors partits de la temporada que s'han presenciat a Manacor, al dir dels espectadors locals.

Montuïri, 0 - Constància, 1

Després de 5 mesos de no perdre el Montuïri en Es Revolt, el Constància mancant 15 minuts de l'acabament aconseguia l'únic gol i això que els montuïrers lluitaren contra un equip ben dissenyat i, en tot moment, amb coratge: una i altra vegada s'acostaren a la porteria visitant però l'ordre i disciplina dels inquers pogueren més. A la primera part els de Montuïri gaudiren d'un parell d'oportunitats, però les dels visitants, a la segona, marcaren la diferència. Vist el bon joc, no es d'estranyar que el Constància es proclamàs campió.

Santanyí, 1 - Montuïri, 1

Cap dels dos conjunts es jugava res i en conseqüència el mal partit no vingué de nou. A la primera part ambdós equips gairebé no disposaren d'ocasions i el marcador 0-0 era normal. I a la represa en un principi continuà així fins que en el minut 76 Busi (ex-montuïrer) posava l'1-0 i en el 88 Canyes aconseguia el gol de l'empat definitiu.

Classificació final - futbol
3ª divisió nacional

		J.	G.	E.	P.	GF.	GC.	P.
1	Constància	38	27	6	5	84	34	87
2	Manacor	38	20	15	3	62	27	75
3	Sta.Eulàlia	38	21	9	8	72	33	72
4	Sp.Maonès	38	20	11	7	57	31	71
5	Vilafranca	38	20	11	7	60	40	71
6	Ferrioler	38	18	5	15	59	46	59
7	Eivissa	38	16	10	12	56	39	58
8	UE Poblera	38	15	12	11	52	45	57
9	Binissalem	38	15	9	14	51	54	54
10	Santanyí	38	15	6	17	63	74	51
11	Ciutadella	38	12	10	16	45	53	46
12	Montuïri	38	12	10	16	43	49	46
13	Arenal	38	10	15	13	43	50	45
14	Sóller	38	12	9	17	67	70	45
15	Pl. Calviá	38	8	18	12	48	51	42
16	Alaior	38	11	7	20	37	66	40
17	Collera	38	10	7	21	52	79	37
18	Campos	38	9	5	24	41	71	32
19	At. Balears	38	7	11	20	33	72	32
20	Portmany	38	4	10	24	36	77	22

Restaurant Ca's Carboner (DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

Montuïri, 2 - Campos, 1

Abans de complir-se el primer minut els camponers ja foradaven la porteria montuïrera a conseqüència de trobar desprevinguda la defensiva local, si bé sols fou al llarg la primera part que el partit es mostrà igualat, perquè a la segona el Montuïri sortí amb més força, la qual cosa va redundar en un superior domini: al minut 6, Canyes obtenia el primer gol i ja gairebé al final, Llistó, de falta màxima, el de la victòria. Dels prop de 400 espectadors, 300 eren visitants; d'aquí que els de Campos se sentissin més encoratjats que els de la vila. Però la classe es féu notar i a les acaballes el de fora ja sortien capficats.

Platges Calvià, 2 - Montuïri, 2

Gols, espectacle i just repartiment de punts en un matx intranscendent per als dos equips. S'avançaren els locals amb els dos gols, però Pedro acurçà distàncies. Al començament de la segona part, Llistó aconseguí igualar el joc. I si bé a partir d'aquest moment ambdós conjunts cercaren la victòria, el marcador romangué inalterable

2ª Regional

Alqueria, 3 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Pollença, 2
At. Son Gotleu, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Arenal, 2

Ha finalitzat la competició i el Montuïri B ha quedat classificat en 15 posició, d'entre 18 equips.

Juvenils

Sant Marçal, 2 - Montuïri, 1
S'Horta, 2 - Montuïri, 2

Cadets

Montuïri, 1 - La Unió, 2
Es Raiguer, 2 - Montuïri, 4
Montuïri, 1 - Estudiants, 3
Montuïri, 0 - At. P. Calvià, 5
Rv. Patronat, 9 - Montuïri, 1

Aleví

Montuïri, 10 - Artà, 0
Montuïri, 10 - Can Picafort, 1
Algaida, 6 - Montuïri, 8

Després d'aquest partit el Montuïri aleví assolia el campionat del seu grup i a la setmana següent començava la fase final de Mallorca i de la Comunitat.

L'infantil Petra amb els montuïrers un dia del mes passat que jugava en Es Revolt

Benjamí

Porreres, 3 - Montuïri, 4
Montuïri, 3 - Son Servera, 4
Escolar, 1 - Montuïri 0

BÀSQUET FEMENÍ

1ª Autonòmica

C. O. Pública 47 - Drac Montuïri, 49
P. Can Ramis, 44 - Drac Montuïri, 72

Cadet

Eu Moll, 74 - Montuïri Munper, 47
Montuïri Munper, 68 - Sant Llorenç, 42
Porreres, 39 - Montuïri Munper, 37
Montuïri Munper, 51 - Santanyí, 84

Infantil

Joan Capó, 12 - Montuïri Manera, 63
Montuïri Manera, 35 - Porreres, 56

Mini

Alcúdia, 20 - Montuïri Verger, 61
Montuïri Verger, 46 - Sant Josep, 25
Bons Aires, 63 - Montuïri Verger, 26

CICLISME

El CC Montuïri destaca en el Pla de Mallorca 2005

El Club Ciclista Montuïri ha tornat a destacar, una vegada més, en el Pla de Mallorca. A una de les dues competicions, el Pla Petit, un dels seus representants, Josep Miquel Lluís, ha aconseguit el triomf absolut, mentre que l'equip que dirigeix Vicenç Vaquer s'ha imposat a la general per esquadres i un altre dels seus ciclistes, Miquel Àngel Barranco, va guanyar la tercera etapa a sa Pobla. En el Pla Gran, Biel Vanrell ha estat el millor de l'equip de Montuïri, mentre que Rafel Miralles ha demostrat una vegada més el seu gran nivell i s'ha classificat entre els quinze primers. Toni Pérez ha guanyat la general de les metes volants i, per equips, s'han classificats els tercers.

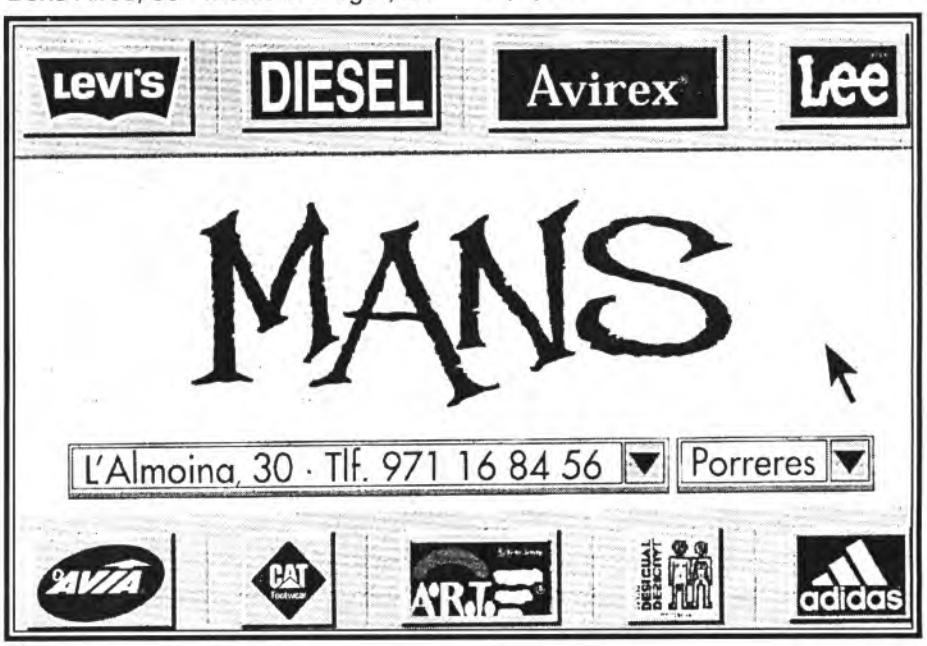

La processó del Corpus, enguany fou una vegada més expressió del sentit cristià del poble

Reunió prebaptismal

Convidam els pares i padrins dels infants que han de ser batejats durant els mesos d'estiu a una reunió prebaptismal el dimecres dia 8 a les 21'00 a la rectoria

Sopar a la fresca

Un any més la parròquia organitzarà un sopar a la fresca. Serà el dissabte dia 18 d'aquest juny. Oportunament donarem més notícies.

Col·lectes

Els nins i nines de 1ª Comunió han recollit 380 euros per apadrinar nins d'Hondures i ajudar-los asortir de la miséria. I la bacina del Puig ha col·lectat 1.270'70 euros que es destinaran al manteniment i obres de l'ermita.

Agraïment a tots els qui han col·laborat amb la Parròquia

Moltes d'activitats escolars i pastorals s'acaben en el mes de juny. És el moment de les avaluacions. Aprofitam l'avinentesa per agrair l'esforç i dedicació de tanta gent que, d'una manera desinteressada, ha col·laborat amb la pastoral parroquial.

Les religions i la mística

En la història de les religions, des de sempre, hi ha hagut homes i dones que han tengut una sensibilitat molt especial per Déu. S'han sentit atrets pel Misteri de Déu que cap religió pot esgotar. En la tradició cristiana se'ls ha anomenat místics.

Els místics són aquelles persones que no sols han parlat de Déu, sinó que han viscut segons Déu. Jesús de Natzaret fou l'home místic per excel·lència. Ell sí que tengué una especial i familiar relació amb Déu a qui anomenà "Abba" (Pare). Sobretot l'Evangeli de Sant Joan ens narra com Jesús es relacionava amb Déu (cf Jn 17,21ss)

Els místics de les diverses tradicions són persones que saben que les religions són construccions humanes que ajuden a acostar-se a aquest misteri sagrat que els embolcalla. Saben que totes les religions fan camí vers la veritat total. Les tradicions religioses són camins que duen a l'experiència d'allò que és la divinitat, però que cap d'elles pot afirmar que posseeix en exclusiva. També saben que les religions en diàleg són una extraordinària força per a la pau. El Papa Joan Pau II ens ha deixat una excel·lent mostra amb les seves trobades mundials al poble d'Assís.

L'experiència mística

L'experiència mística transforma la persona; la fa més humana, més sensible als problemes del món. Alguns d'ells han optat per no escatimar temps ni esforços per reivindicar els drets humans, treballar sense defallir per la causa de la justícia, per la causa dels greus problemes que afecten la humanitat. Alguns d'ells, com Jesús, han posat en perill la seva vida per lluitar i defensar allò que dignifica a la persona humana.

Les persones que han tengut una profunda experiència mística s'han situat a un nivell de consciència superior, se'ls ha modificat la seva identificació amb la realitat i la seva relació amb Déu. Han canviat el comportament i inclús els seus hàbits convertint-se l'amor amb la norma que determina totes les seves actuacions. Posen en pràctica aquella màxima de Sant Agustí: "Estima i fes el que vulguis". Podríem afegir: "És igual el que facis, perquè el que facis estarà amarat d'un esperit que anirà més enllà de qualsevol moral, cultura, religiosa". La persona que ha tengut una sana experiència mística els principis morals establerts, els rituals religiosos i els principis socials i polítics queden relegats a un altre nivell; ara es veu envaït per un amor global vers tot i tots. L'home místic ha superat la dualitat entre cos i esperit, entre matèria i forma, món i Déu. El místic viu la unitat indivisible. El Maestro Eckhart escrivia en un dels seus sermons: "Quien posee a Dios resplandece en todas las cosas. Todas las cosas tienen sabor de Dios para él y dicha imagen se resplandece en todc y en todos. Dios reluce en él en todo momento y en su fuero íntimo se produce un desasimiento liberador" (Sermó 52) [1]. *(Continuarà)*

[1] Jäger, Willigis, *La Oración contemplativa*. Ed Obelisco, Barcelona 2004

Temps passat

10 anys enrere

Juny de 1995

El Montuïri davalla a preferent

Després d'una deficient temporada futbolística, el CE Montuïri va davallar de categoria. Va romandre classificat el tercer dels darrers i la temporada següent va haver de jugar a regional preferent.

25 anys enrere

Juny de 1980

Taules rodones sobre la violència

A fi de crear ambient entorn als malignes efectes de la violència a escala mundial, aquest juny a la Sala Mariana se celebraren 4 taules rodones els dia 7, 14, 21 i 28. Intervingueren 16 oradors nacionals i estrangers. Foren tot un èxit. El darrer dia es va lliurar una carta de solidaritat amb el poble oprimit d'El Salvador firmada per més de 200 persones la qual fou llegida a les misses del diumenge dia 29 de juny.

50 anys enrere

Juny de 1955

Noces d'argent del "Vicari Queló"

Coincidint amb el dia de la seva onomàstica, dia 24 de juny de 1955, el poble volgué retre homenatge a don Joan Miralles "Vicari Queló" amb motiu del 25è aniversari de la seva ordenació sacerdotal. Tot i essent un dia feiner, va cantar la coral i les autoritats presidiren l'ofici solemne.

100 anys en rere

Juny de 1905

Trasllats a Cuba

Per haver traslladat la seva residència a l'illa de Cuba, l'Ajuntament a la sessió de dia 20 de juny de 1905 va acordar donar de baixa del padró d'habitants: Gabriel Miralles Miralles, Joan Fiol Bibiloni, Maria Miralles Miralles i Magdalena Moll Nicolau.

Fases de la lluna

Juny de 2005

6 Lluna nova	22 Lluna plena
15 Quart creixent	28 Quart minvant

Demografia

Maig de 2005

Naixements

Dia 3.- Sebastià Espinosa Camarena fill de Joan Carlos i de Maria José.

Dia 10.- Catalina Neus Brunet Amengual, filla de Gabriel i de Margalida.

Defuncions

Dia 1.- Cristòfol Massanet Arbona "Parrí", fadrí de 66 anys.

Dia 16.- Joana Aina Miralles Garau "Rustida", viuda de 83 anys.

Dia 24.- Bartomeu Cerdà Verger "Tec", casat de 65 anys.

Dia 25.- Diego Gonzàlez Carrión, casat de 52 anys.

Matrimonis

Dia 14.- Jaume Ramonell Miralles amb Laura Amengual Marimon.

Dia 14.- Gabriel Sunyer Mesquida amb Sebastiana Cerdà Garau.

Cuinar en casa

Tomàtigues farcides

Ingredients

Tonyina • ou dur • ceba • Julivert • Maionesa • Tomàtigues

Elaboració

Buidar les tomàtigues procurant que sien madures i farcir de tonyina, ou dur, ceba tallada molt petita, julivert picat; tot mesclat amb maionesa

Pluviometria

Maig de 2005

Dia 5	0'8	litres m²
" 12	0'4	" "
" 16	0'3	" "
" 17	0'1	" "
Total ..... 1'6		" "

Apotecaries

5 juny St. Joan	19 Juny Ariany
12 " Vilafranca	26 " Montuïri

Glosa

Encara som aquí

Vaig tenir pena i dolor
quan p'es carrer vaig sentir:
"S'ha mort en Tòfol *Parrí,*
ja s'ha acabat sa cançó".

Don gràcies an el Senyor
perquè no hagi estat així;
es mort era un cosí;
son pare era glosador.

No s'ha acabat sa cançó
perquè encara som aquí:
jo som en Tòfol *Parrí;*
mentre vos pugui servir
vos faré qualque cançó.

TÒFOL MASSANET "PARRÍ"

Nova imatge i nous horitzons.

BigMat VERGER

Magatzems professionals per a la construcció

MONTUÏRI
OFICINES, TENDA I MAGATZEM
Ctra. Montuïri a Porreres, km.1
07230 Montuïri · Mallorca
Tel. 971 646 695
Fax 971 161 503

L'Associació de Persones Majors rebé obsequis del Govern i de s'Institut

Reconeixement als socis que han complit els 90 anys

Trobada al Puig dels cuidadors de persones necessitades

Nins i nines de 1ª Comunió d'enguany

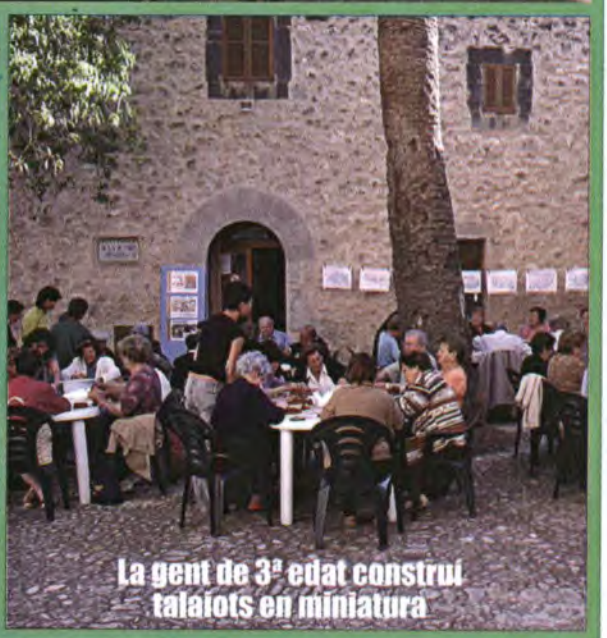

La gent de 3ª edat construí talaiots en miniatura

L'entusiasme dels alevins

L'excursió del primer de maig esdevingué interessant